

JACEK BIESIADA

Instytut Badań Literackich w Poznaniu
Polska Akademia Nauk

Programy katolickie w Radiu Poznańskim (1927-1933) i w Polskim Radiu w Poznaniu (1933-1939)

Catholic Programmes on the Poznań Radio (1927-1933) and on the Polish Radio in Poznań (1933-1939)

12 lutego 1931 roku Kościół Katolicki uczynił ważny krok w kierunku wykorzystania najnowszego wówczas osiągnięcia myśli technicznej dla wypełnienia swojej misji apostołskiej. Tego dnia Ojciec św. Pius XI otworzył watykańską stację radiową, a kilka dni wcześniej nazwał radio *potężnym środkiem porozumiewania się między sobą, oddanym w służbę Prawdzie i Miłosierdziu*¹. Rozgłoszenia ta nie była jednak pierwszą, która emitowała programy katolickie; wcześniej audycje takie nadawały stacje radiowe m.in. we Włoszech, w Niemczech, na Węgrzech.

W początkowym okresie rozwoju radiofonii stosunek do niej przedstawiciele Kościoła był różny. Argumenty przemawiające za szkodliwością radia, przytaczane przez przeciwników nowego nośnika informacji przedstawił ks. Stanisław Szurek:

1. Radio uniemożliwia wszelką cenzurę i kontrolę wiadomości [...]. 2. Radio podkopuje moralność przez transmisję nieodpowiednich pieśni, opowiadań i odczytów [...]. 3. Radio deprawuje człowieka. Wyrabia w nim bowiem samolubstwo i nieczulość na potrzeby drugich [...]. 4. Radio i przez najszlachetniejsze swoje transmisje, to jest przez przekazywanie nabożeństw kościelnych szkodę duszom wyrządza, bo je odciąga od uczęszczania do kościoła [...]. 5. Wszystkie wyżej wymienione niebezpieczeństwa grożą zwłaszcza młodzieży, która tak łatwo zachwyca się wszystkim, co nowe [...]. 6. Nie jest też radio odpowiednią rozrywką

¹ R. Dąbrowski, *Słowo wstępne*, w: *W służbie wiary i miłosierdzia*, Warszawa 1934, s. 8.

dla kapłanów, bo się sprzeciwia powadze ich stanu, bo ich naraża na stratę tak drogiego czasu, bo ułatwia nieodpowiednie zebrania w ich mieszkaniach².

Następnie zaprezentował argumenty zwolenników radia. Oto niektóre z nich: *1. Radio samo w sobie nie jest ani złem, ani dobrem [...]. Wszystko tu zależy od tych, w których rękę są stacje nadawcze, i od tych, którzy radiowych audycji słuchają. 2. Co do muzyki zmysłowej przyznać niestety musimy, że liczne stacje nawet codziennie ją przekazują, zwłaszcza tak naprawdę ordynarne nowoczesne melodie taneczne [...]. Radio nie wpływa ujemnie na dobrych katolików, którzy wiedzą, że są obowiązani pod grzechem ciężkim uczęszczać w niedzielę i święta na msze. 5. Co do niebezpieczeństw grożących od radia młodzieży, to [...] jest jedna odpowiedź: nad młodzieżą należy czuwać i trzeba nią kierować w jej nauce i w rozrywkach [...]. 6. [...] I kapłan musi mieć chwile wytchnienia, a radio w rękach dobrego kapłana jest nie tylko bardzo miłą dlań rozrywką, ale nadto bardzo ważną pomocą w jego apostołskiej pracy³.*

Jako zwolennik radia, z nieukrywaną satysfakcją stwierdzał w cytowanym artykule, że spada liczba nieprzyjaciół, *a natomiast rosną zastępy zdecydowanych przyjaciół radia*. W radiu widział instrument szerzenia oświaty w społeczeństwie, odciągania młodzieży i dorosłych *od szkodliwych zajęć i od różnych grzesznych uciech*. Jako osoba duchowna umiał docenić rolę radia w działalności duszpasterskiej, pisząc: *Radio dzisiaj już wielką odgrywa rolę w zbawczej pracy Kościoła⁴.*

Ks. Stanisław Szurek nie był w swoich poglądach w Polsce odosobniony⁵. I tak np. ks. Jan Urban SJ stwierdzał, że *radio stało się już dzisiaj potęgą i wielce prawdopodobnym jest, że w niedalekiej przyszłości stanie się wprost sprzętem niezbędnym w każdym kulturalnym domu⁶*. Jerzy Skaliński na łamach „Młodzieży Katolickiej” pisał, że *radio przestaje już być zabawką tylko, koncertem muzyki lekkiej po południu lub odgłosami z wesołego teatryku wieczorem. Staje się niezbędnym czynnikiem: towarzyszy, wychowuje, budzi zainteresowania, wpływa na opinię, kształci smak, tworzy nawet przekonania społeczne, kulturalne, polityczne. Wkracza, wciska się wszędzie: w życie prywatne i publiczne, w sprawy wielkiej światowej polityki, jak w najdrobniejsze sprawy domowe. Winno być dla myśli i dla wyobraźni, dla ducha i dla ciała. I tym jest wszystkim w znacznej mierze⁷*. Biskup Stanisław Okoniewski uważał, że audycje radiowe niosą *cierpią-*

² S. Szurek, *Kościół a radio*, „Gazeta Kościelna” 1929, nr 18, s. 207-208.

³ Tamże, nr 18, s. 208, nr 19, s. 218.

⁴ Tamże, nr 19, s. 221.

⁵ Poglądy przedstawicieli duchowieństwa polskiego i osób świeckich przedstawił Jerzy Plis w książce *Kościół Katolicki w Polsce a prasa, radio i film 1918-1939*, Lublin 2001, s. 147-158; ta część niniejszego artykułu powstała w znacznym stopniu w oparciu o to źródło.

⁶ J. Urban, „Przegląd Powszechny” 1927, t. 179, s. 122, cyt. za: J. Plis, *Kościół Katolicki w Polsce...*, s. 148.

⁷ J. Skaliński, *Polskiemu Radiu pod rozwagę*, „Młodzież Katolicka” 1936, nr 1, s. 15, cyt. za: J. Plis, *Kościół Katolicki w Polsce...*, s. 154.

TYDZIEŃ RADJOWY

ILUSTROWANY TYGODNIK PROGRAMOWY

ORGAN RADJOKLUBU ZACHODNIO-POLSKIEGO

Prenumerata				REDAKCJA, ADMINISTRACJA I EKSPEDYCJA: W POZNANIU, PL. WOLNOŚCI 11 II PTR. Skrzynka poczt. Nr. 14 - Telegr.: Radjofonja Telefon zbiorowy 42-41	Ogłoszenia					
W ekspedycji	Na pocztę	Pod opaską	Za-granicą drożej		Umieszczenie (Kolumna 3 lamowa)	1 lam milim. zł	1/4 strona zł	1/2 strony zł	1/4 strony zł	1/8 strony zł
miesięcznie	1.80	1.85	2.—	50% —	Na okładce i za tekstem (roz-mieszczenie według możności)	0,30	200,—	100,—	50,—	25,—
kwartalnie	5.25	5.50	5.80	w Europie:	W tekście	0,45	350,—	175,—	90,—	45,—
półrocznie	10.50	11.—	11.50	100%	W części programowej	0,60	400,—	200,—	100,—	50,—
rocznie	20.—	21.50	22.—	w pozost. częściach świata	Zagranicą — w Europie 50%, a w pozostałych częściach świata 100% drożej. Przy zamówieniach serijnych 4 razy 5%, 12 razy 10%, 26 razy 15% i 52 razy 20% rabatu.					

Redaktor naczelny przyjmuje codziennie prócz niedziel i świąt od godziny 11-tej do 13-tej. - Rękopisów nie zwraca się.

Redaktor: **BOLESŁAW BUSIAKIEWICZ**
 Wydawca: **RADJOKLUB ZACHODNIO-POLSKI**

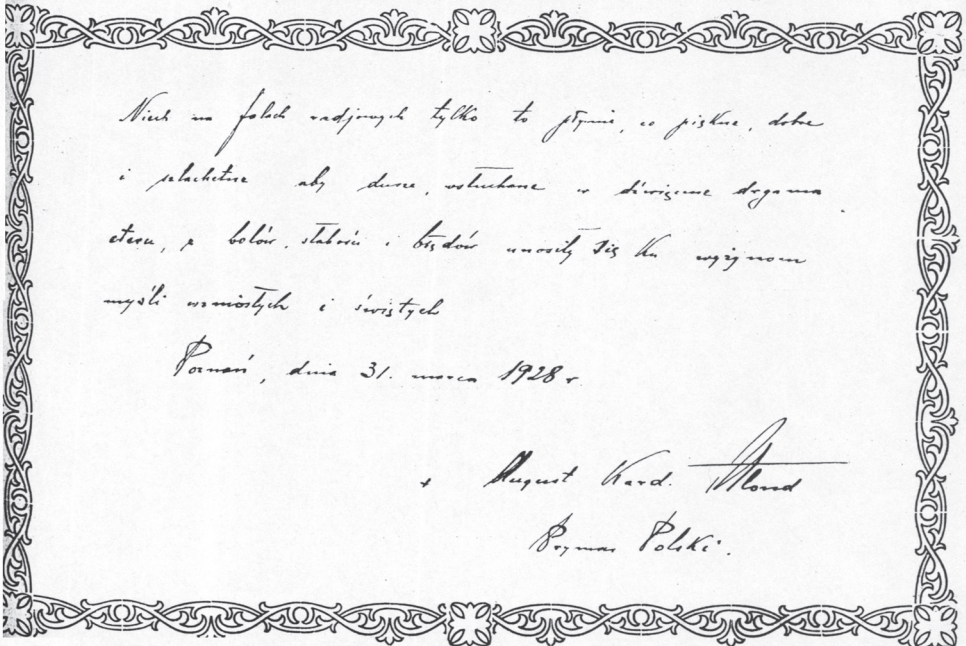
Rachunek bieżący w Komunalnym Banku Kredytowym w Poznaniu. Rachunek czekowy P. K. O. Poznań 208570.

Porad technicznych udziela bezpłatnie Wydział Techniczny „Radia Poznańskiego” przy Placu Wolności Nr. 11 I ptr. we wtorki i piątki od godz. 11—13 wszystkim czytelnikom naszego pisma, członkom Radjoklubu oraz zarejestrowanym radiohobistom. Przedruk tekstu bez podania dokładnego źródła — zastrzeżony.

Rok II POZNAŃ, dnia 8 kwietnia 1928 r. Nr. 15 (51)

Autograf

J. Em. X. Kardynała Dr. A. Hlonda, Prymasa Polski
 ofiarowany redakcji „Tygodnia Radjowego“

*Niech nas jednak radjowyh tylko to głosi, co piękne, dobre
 i salubniejsze aby dusze, wstrząsnane w chwilem dogmatu
 etera, z bolow, stobow i bzdow unowoty się ku wyższemu
 myśli: umiastych i światych*

Poznań, dnia 31. marca 1928 r.

*August Kard. Hlond
 Prymas Polski.*

*cym pociechę, bezradnym pomoc, smutnym radość, chorym ulgę, zapracowanym wytchnienie, bezrobotnym chwilę zapomnienia [...], nasycają duszę głodną, bawią dzieci, opuszczonych łączą ze światem i ludźmi i pozwalają zapomnieć o samotności*⁸. Natomiast kardynał August Hlond widział radio jako narzędzie umożliwiające łączność emigracji z krajem. *Nową siłą kultury i postępu i nową wysoce i wybitnie kulturalną rozrywką* nazwał radio ks. Michał Rękas. Uważał on, że dzięki temu wynalazkowi *każdy proletariusz, każdy mieszkaniec wsi uzyskał możliwość komunikacji łatwej i stosunkowo taniej a wygodnej z całym niemal światem*⁹.

Kościół zdawał sobie sprawę, jakie nowe możliwości w wypełnianiu podstawowej misji – głoszenia Dobrej Nowiny, otworzyły się przed nim wraz z pojawieniem się radiofonii. Ważnym zadaniem stało się wypracowanie jak najlepszych metod wykorzystania radia do tego celu we wszystkich krajach, w których istniały stacje radiowe. W tym celu zostało powołane do życia w czerwcu 1928 roku Międzynarodowe Katolickie Biuro Radiowe (Bureau Catholique International de la Radiodiffusion) z siedzibą najpierw w Kolonii, następnie w Düsseldorfie, a od 1935 w Amsterdamie¹⁰. Biuro, w pracach którego z ramienia Polski brał udział ks. Michał Rękas, ks. Stanisław Bross (do 1938) i ks. Franciszek Marlewski (od 1938), było organizatorem dwóch kongresów międzynarodowych. Na pierwszym z nich, odbytym w Monachium w roku 1929, *wskazano na pilną potrzebę nawiązania współpracy stowarzyszeń katolickich ze stacjami radiowymi*¹¹. Uczestnicy drugiego, który odbył się w Pradze w 1936 roku, zaapelowali o utworzenie *we wszystkich krajach katolickich organizacji radiowych, współpracujących z Akcją Katolicką nad podniesieniem wrażliwości moralnej radiosłuchaczy*¹².

W tym miejscu należy wspomnieć o zjeździe Międzynarodowego Katolickiego Biura Radiowego, który miał miejsce w Poznaniu w dniach 27-29 maja 1937 roku. Obecni na nim byli prezes Biura – ks. Bernard Marschall, dyrektor Biura – o. J. Dito OP. W zjeździe uczestniczyli delegaci z Anglii, Francji, Holandii, Niemiec, Austrii i Czechosłowacji. Polskę reprezentowali m.in. ks. Michał Rękas, ks. Franciszek Marlewski, ks. Bolesław Kominek, jako delegat biskupa katowickiego Stanisława Adamskiego, ks. Kazimierz Bajerowicz – prezes Papie-

⁸ *Poświęcenie rozgłośni PR [Polskiego Radia] w Toruniu*, „Gazeta Kościelna” 1935, nr 5, s. 57, cyt. za: J. Plis, *Kościół Katolicki w Polsce...*, s. 155.

⁹ J. Plis, *Kościół Katolicki w Polsce...*, s. 147.

¹⁰ Informacje o działalności Międzynarodowego Katolickiego Biura Radiowego, Akcji Katolickiej w Polsce oraz Związku Katolickich Radiosłuchaczy zaczerpnąłem głównie z: J. Plis, *Kościół Katolicki w Polsce...*, s. 159-182.

¹¹ J. Plis, *Kościół Katolicki w Polsce...*, s. 162.

¹² Tamże, s. 162.

skiego Dzieła Rozkrzewiania Wiary i Papieskiego Dzieła św. Piotra Apostoła, Piotr Górecki – przedstawiciel Polskiego Radia z Warszawy oraz dyrektor Polskiego Radia w Poznaniu Zenon Kosidowski. Zjazd rozpoczął się Mszą św., którą w kościele św. Marcina odprawił prymas Polski ks. kardynał August Hlond. Obrady, które toczyły się w Pałacu Działyńskich, zagał prezes ks. Bernard Marschall. Po wystąpieniu Piotra Góreckiego sprawozdanie z działalności Biura złożył o. J. Dito OP, a następnie referat pt. „Katolicy i radio” przedstawił ks. Bernard Marschall. Kolejne odczyty wygłosili: M. Hankard z Wiednia – „Moralność i radio”, ks. R. Stourn z Paryża – „Rodzina i radio”, dr Henz z Wiednia – „Pobudzenie katolickiej produkcji w dziedzinie radia”. Uczestnicy zjazdu zwiedzili studio rozgłośni poznańskiej, a w niedzielę, 30 maja wzięli udział w dorocznej procesji farnej w oktawie Bożego Ciała, którą celebrował bp Walenty Dymek¹³.

W czasie obrad Konferencji Episkopatu Polski w dniach 28-30 września 1930 roku w Poznaniu powołano do życia Akcję Katolicką. W niecałe dwa miesiące później – 24 listopada kard. August Hlond erygował Naczelny Instytut Akcji Katolickiej z siedzibą w Poznaniu, a 6 grudnia mianował władze Instytutu w składzie: Adolf Bniński – prezes, ks. Stanisław Bross – dyrektor, bp Walenty Dymek – asystent kościelny. Kilka dni wcześniej – 27 listopada papież Pius XI zatwierdził statut Akcji Katolickiej. Jego artykuł 1. formułował główne zadania organizacji, którymi było m.in. *zespalandie, organizowanie i wyrabianie zrzeszeń katolickich dla celów apostołstwa świeckiego, czyli dla pogłębienia i szerzenia, wprowadzania w czyn i obrony zasad katolickich w życiu jednostki, rodziny i społeczeństwa zgodnie z nauką Kościoła Katolickiego i wskazaniem Stolicy św.*

W oparciu o ten zapis podjęte zostały działania zmierzające do wprowadzenia na anteny radiowe audycji katolickich w wymiarze dwóch godzin tygodniowo. W jednej *miały dominować poezja, muzyka i wykłady dotyczące spraw religijnych, politycznych i kulturalnych. Druga godzina miała posiadać charakter typowo informacyjny [...]. W ten sposób [...] w ogólnopolskim programie radia znalazłyby się cztery audycje katolickie: dla chorych, dwie godziny katolickie i transmisja mszy świętej*¹⁴.

Powyższe działania były dowodem ewoluowania postawy środowisk kościelnych wobec radia – od dystansowania się, po akceptację, połączoną z dążeniami do zapewnienia sobie prawa kształtowania jego charakteru programowego. Wpływ na to miało bez wątpienia otwarcie Radia Watykańskiego. Zdano sobie

¹³ Sprawozdania ze zjazdu Międzynarodowego Katolickiego Biura Radiowego zob.: (h), *Zjazd Międzynarodowego Biura Radiofonii Katolickiej*, „Dziennik Poznański” 1937, nr 121, s. 4; *Katolicki zjazd radiowy obraduje dziś w Poznaniu*, „Kurier Poznański” 1937, nr 236, s. 6; *Z katolickiego zjazdu radiowego*, „Kurier Poznański” 1937, nr 238, s. 8.

¹⁴ J. Plis, *Kościół Katolicki w Polsce...*, s. 163.

wówczas sprawę z tego, że *radio i katolicyzm to dwie siły, które mogą współpracować ze sobą przyjaźnie i pożytecznie*¹⁵.

W latach 1932-1933 z własnymi projektami utworzenia radiostacji katolickich wystąpili bp Stanisław Adamski, ks. Jan Rostworowski SJ i ks. A. Kwiatkowski. Po spotkaniu z dyrektorem programowym Polskiego Radia Franciszkiem Pułaskim i otrzymaniu od niego zapewnienia, iż *pragnie ułożenia tych stosunków [z Kościołem – J.B.] w sposób korzystny dla obu stron*¹⁶, bp Adamski zrezygnował ze swego projektu. Dodatkowym dla niego argumentem było podpisanie umowy 18 czerwca 1933 roku między Episkopatem Polski a dyrekcją Polskiego Radia w sprawie *transmisji nabożeństw, kazań i wykładów religijnych*¹⁷.

Z tych samych powodów odrzucone zostały propozycje ks. Jana Rostworowskiego i ks. A. Kwiatkowskiego.

Wspomniana wyżej umowa była realizowana, ale coraz wyraźniej widoczna też była w programach radiowych nasilająca się propaganda laicka, niekiedy wręcz antyreligijna. Przeciwno takim tendencjom zdecydowanie protestował Naczelny Instytut Akcji Katolickiej, domagając się zwiększenia udziału katolików w przygotowywaniu audycji. Powstały w 1937 roku Związek Katolickich Radiosłuchaczy zorganizował 12 listopada 1938 roku I Katolicką Konferencję Radiową. Jedną z jej uchwał brzmiała: *Katolicy w Polsce dążą do uzyskania w radiofonii polskiej należnej im pozycji decydującej i do nadania radiu katolickiego i narodowego pionu ideowego. Naród polski, jako twórca i gospodarz Rzeczypospolitej i jedynie za nią odpowiedzialny, ma prawo i obowiązek do korzystania z radia, jako potężnego narzędzia oddziaływania na całe społeczeństwo*¹⁸.

Katalog żądań Kościoła skierowanych do Polskiego Radia przedstawił współpracownik Radia – Adam Przeclawski w broszurze zatytułowanej *Katolicy i radio*, lecz wydanej, by ustrzec się przed ewentualnymi konsekwencjami ze strony pracodawcy, pod pseudonimem Adam Goćławski. Napisał w niej m.in.: *Domagamy się [...], by w radio nie obrażano niczyich uczuć religijnych czy narodowych, a więc także, by nie obrażano katolików. W kraju, gdzie religia katolicka jest religią olbrzymiej większości obywateli, gdzie katolicyzm jest faktycznie religią panującą, domagamy się, by radio nie nadawało propagandy antykatolickiej, heretyckiej, sekciarskiej, schizmatycznej*¹⁹. Postulował, by katolikom umożliwio-

¹⁵ Adam Goćławski [Adam Przeclawski], *O świadome słuchanie radia*, Lwów 1939, s. 3, cyt. za: J. Plis, *Kościół Katolicki w Polsce...*, s. 161.

¹⁶ J. Plis, *Kościół Katolicki w Polsce...*, s. 165.

¹⁷ Tamże, s. 165.

¹⁸ *Uchwały I Katolickiej Konferencji Radiowej*, „Biuletyn Katolickiej Agencji Prasowej” 1938, nr 270, s. 4, cyt. za: J. Plis, *Kościół Katolicki w Polsce...*, s. 175.

¹⁹ Adam Goćławski [Adam Przeclawski], *Katolicy i radio*, Poznań 1937, s. 9.

To, co jest chwałą geniuszu
ludzkiego, niech służy uwielbieniu
Stwórcy Boga! Na lotnych falach
promieni głosu niech rozchodzi się
po świecie słowo prawdy i niech
dźwiga serca ludzkie tam, gdzie
wszechkiego słowa prawdy jest nie-
śmiertelne źródło, bo "na początku
było Słowo, a Słowo było u Boga
i Bogiem było Słowo."

O. Jan Rostworowski

Poznań
d. 10. 1927.

Autograf O. Jana Rostworowskiego, Jezuty, którego kazanie, wygłoszone podczas ostatniej transmisji nabożeństwa z Katedry Poznańskiej, nadawane było przez gigantofony na Pl. Wolności. Tysiące zebranych przysłuchiwało się natchnionym słowom wielkiego kaznodziei.

no współtworzenie programów, gdyż *udział katolików w radiofonii jest wzbogaceniem radiofonii*²⁰. Twierdził, że nie można uznać, iż radio spełnia swoją powinność wobec katolików poprzez transmitowanie Mszy św. Przecież także *możliwe są w radio felietony literackie katolickie, katolickie audycje dla dzieci, aktualności katolickie, katolicki przegląd teatralny, kinowy, wydawniczy, plastyczny itp.*²¹ Katolicy mają też prawo oczekiwać od radia muzyki na wysokim, artystycznym poziomie oraz kulturalnej rozrywki, bowiem *muzyka i rozrywka mają do spełnienia misję apostołską i kulturalną, są aktem miłości społecznej, dobrym czynem*²². Wszystko to będzie możliwe do zrealizowania, jeśli nastąpi ściślejsza współpraca środowisk katolickich, głównie Akcji Katolickiej, z kierownictwem radiofonii. Rezultatem dotychczasowej współpracy są, według Adama Przeclawskiego, transmisje nabożeństw i audycje dla chorych.

Drugi nurt dyskusji wywołanej rozwijającą się radiofonią toczył się wokół zagadnienia transmisji Mszy św. Od samego początku Kościół wskazywał na jej cztery cele: pastoralny, ewangelizacyjno-misyjny, edukacyjno-formacyjny i eklezjotwórczy²³. Cel pastoralny, uważany za najistotniejszy, to traktowanie transmisji Mszy św. jako pomocy duszpasterskiej wobec ludzi chorych, starszych i tych, którzy z różnych ważnych powodów nie mogą fizycznie uczestniczyć w Eucharystii sprawowanej w kościele. Cel ewangelizacyjno-misyjny jest osiągany wtedy, gdy transmitowane nabożeństwo służy jako narzędzie szerzenia wiary katolickiej. Cel edukacyjno-formacyjny realizuje się wówczas, gdy transmitowana liturgia staje wzorcem sprawowania Mszy św. Cel eklezjotwórczy to wzmocnienie więzi pomiędzy słuchającymi tej samej transmisji.

O ile wymienione wyżej cele były oczywiste i niebudzące kontrowersji, o tyle samo transmitowanie Mszy św. wywoływało różne komentarze. Przeciwnicy w sposób szczególny podkreślali, że niektórzy katolicy wysłuchanie Mszy św. przez radio będą traktowali jako wypełnienie drugiego przykazania kościelnego – *W niedziele i święta we Mszy św. nabożnie uczestniczyć*. W tej sprawie prymas Polski kard. August Hlond wydał [...] *oświadczenie, w którym wyjaśnił, że wysłuchanie transmisji Mszy św. nie zwalnia od obowiązku sumienia słuchania Mszy św. w kościele w niedziele i święta*²⁴. Uczynił to 17 czerwca 1927 roku, a więc w niespełna dwa miesiące po pierwszej w Polsce transmisji Mszy św.,

²⁰ Tamże, s. 9.

²¹ Tamże, s. 12.

²² Tamże, s. 14.

²³ O celach transmisji Mszy św. zob.: A. Draguła, *Eucharystia zmediatyzowana. Teologiczno-pastoralna interpretacja transmisji Mszy Świętej w radiu i telewizji*, Zielona Góra 2009, s. 337-364; głównie w oparciu o to źródło przedstawiłem niniejszy wątek artykułu.

²⁴ „Przegląd Katolicki” 1927, nr 27, s. 431, cyt. za: J. Plis, *Kościół Katolicki w Polsce...*, s. 186.

POLSKIE RADJO

Warszawa, ul. Kredytowa 1

WIELEBNY KSIĘŻE PROBOSZCZU,

Polskie Radjo załącza do rąk Wielebnego Księdza Proboszcza broszurę p. t. „W służbie wiary i miłosierdzia”, wydaną w porozumieniu z Komisją Audycji Religijnych.

Przepiękne „Słowo wstępne”, pióra ks. D-ra Remigjusza Dąbrowskiego, trafnie ocenia czynności radja, udostępniającego każdemu „tajemnicę natchnień, dotąd będącą przywilejem wybranych”.

Broszurka ma charakter sprawozdawczy. Opowiada o tem, jak doniosłe znaczenie może mieć radjo dla rozwoju i ugruntowania życia katolickiego w Polsce i wykazuje jego niczem niezastąpioną pomoc przy pełnieniu—zwłaszcza na prowincji—obowiązków duszpasterskich.

Wielkim będzie ten dzień, w którym ludność wiejska, powierzona pieczy Wielebnego Księdza Proboszcza, dziś żyjąca na uboczu od dziejących się zdarzeń w Ojczyźnie, połączy się za pomocą radja w jedną rodzinę z całym narodem i dźwignie się na poziom żywszych zainteresowań ogólniejszych.

Zasługą Wielebnego Księdza Proboszcza będzie ten dzień przyspieszyć.

Aparat radjowy—dziś już dla każdego w Polsce za 1 zł. 50 gr. miesięcznie dostępny—założony w każdej zagrodzie włościańskiej, stanie się szczytowym punktem posłannictwa cywilizacyjnego i momentem zwrotnym w prowadzonej na wsiach intensywnej akcji uświadczenia obywatelskiego.

Składając do rąk Wielebnego Księdza Proboszcza zawarty w naszej broszurze materiał propagandowy, wierzymy, że akcja zradjofonizowania wsi polskiej spotka się z żarliwym Jego współdziałaniem i wydatną pomocą.

Warszawa w sierpniu 1934 r.

o której niżej. Głos zabrał również ks. Michał Rękas – sekretarz generalny Apostolstwa Chorych, który od 1930 z rozgłośni lwowskiej Polskiego Radia prowadził cotygodniową audycję pt. „Rozmowy z chorymi radiosłuchaczami”. Akcentując cel pastoralny transmisji pisał: *Wysłuchanie Mszy św. przez radio nie jest zadośćuczynieniem przykazaniu kościelnemu. Transmisje radiowe Mszy św. są więc w pierwszym rzędzie przeznaczone dla tych, którzy z bardzo ważnych powodów nie mogą spełnić obowiązku kościelnego, jak chorzy, mieszkańcy wsi odległych od kościoła parafialnego, rodacy na obczyźnie. Ci wierni przez słuchanie transmisji radiowej nie spełniają przykazania kościelnego – od wykonania którego są zresztą wolni – ale to słuchanie ułatwia im znakomicie duchowe uczestnictwo w Ofierze Mszy św.*²⁵

Kolejnym argumentem przeciwników transmisji była niemożność pełnego uczestniczenia we Mszy św., wyrażającego się przyjęciem Komunii św. Zwracali też uwagę na łatwość zbeszczeszczania Mszy św., gdy czytania lub śpiewy liturgiczne będą słuchane w miejscach do tego nieodpowiednich, np. w restauracjach, kawiarniach itp.

Mimo głosów sprzeciwu transmisje Mszy św. stały się faktem, w Polsce głównie za przyczyną kard. Augusta Hlonda. Koniecznością zatem stało się wypracowanie sposobu ich przeprowadzania, *aby z jednej strony zachować jej [Mszy św. – J.B.] właściwy charakter; z drugiej zaś podolać wymaganiom sztuki i techniki radiowej [...]. Sprawy te były przedmiotem obrad wspólnej konferencji przedstawicieli radia i episkopatu w Warszawie w październiku 1934 roku*²⁶. Jednym z głównych wątków dyskusji wokół transmisji Mszy św. był reportaż liturgiczny, którego celem było, według założeń, pomaganie słuchaczom w lepszym przeżywaniu misterium eucharystycznego. Reporter miał informować o kolejnych częściach Mszy św., komentować teksty liturgiczne, a odmawiane przez celebransa w języku łacińskim tłumaczyć na język polski. Autorem koncepcji reportażu liturgicznego był ks. Michał Rękas, który jako pierwszy w Polsce przyjął na siebie rolę sprawozdawcy podczas transmisji Mszy św. ze Lwowa w 1936 roku²⁷.

Zdecydowana większość słuchaczy była zachwycona nowatorskim sposobem zbliżania do istoty nabożeństwa. Byli jednak i tacy, którzy uważali, że reportaż liturgiczny uniemożliwia skupienie, wytrąca z nastroju religijnego. Ich argumenty zaprezentował Zenon Skierski, pisząc m.in.: *[...] reportaż liturgiczny nadawany w trakcie nabożeństwa jest formą audycji nieradiofoniczną. I dlatego byłoby błędem gatunkowym usiłowanie wprowadzenia w życie tego rodzaju reportaży –*

²⁵ M. Rękas, *Znaczenie audycji religijnych w radio*, w: *Słowo Boże w programach Polskiego Radia*, Warszawa 1938, s. 13.

²⁶ J. Plis, *Kościół Katolicki w Polsce...*, s. 188.

²⁷ Tamże, s. 189.

Personel „Radio Poznańskiego” z dyr. K. Okoniewskim na czele.

Od lewej strony leżą: M. Betz, W. Wietrzyński, St. Sobkowiak, posłańcy.
 Siedzą: Cezary Kreczy, obwieściciel, Franciszek Łukasiewicz, kier. muz., Wł. Rogacki, inż. i kier. techn., K. Okoniewski, dyrektor, Zdz. Marynowski, kier. progr., B. Busiakiewicz, red. i kier. wydz. pras.
 Stoją (rząd niższy): R. Jungermann, technik, M. Sobczakówna, ksiązkowa i kier. biura, H. Jurkówna, sekretarka, M. Prusinkiewiczówna, obwieśc. i kier. biura, B. Jurkówna, sekr. i obwieśc. zap., Fr. Wąsiak, technik.
 Stoją (rząd wyższy): Fr. Zebrowski, zaw. biur, A. Beszterda, registrator, M. Staliński, W. Feist, Fr. Fieske, K. Wietrzyński, monterzy. A. Ewicz, portjer, W. Michalak, monter i zaw. stacji.

W dniu Wigilijnym Ks. Prymas Kardynał dr. August Hlond wygłosił podniosłe przemówienie przed mikrofonem, specjalnie zainstalowanym w Palacu Prymasowskim.

chyba, żeby się zjawiał nowy rodzaj audycji religijnej. Tym nowym rodzajem mógłby być tylko montaż liturgiczny – utwór na razie tylko pomyślany i bez założeń życia. Ale wtedy wyjdzie się poza liturgię – a zacznie się reżyseria artystyczna słuchowisk, czy też 'momentów' religijnych. W transmisji nieistotnym i niekoniecznym jest słowo sprawozdawcy, jeżeli słuchacz potrafił bez tego słowa stworzyć sobie przeżycie na podstawie innych elementów akustycznych²⁸.

Drugim ważnym zagadnieniem były transmisje kazań²⁹. Początkowo nadawano je z kościołów, z których przeprowadzane były transmisje nabożeństw, później jednak, aby zapobiec ich ewentualnemu wykorzystywaniu do celów politycznych, Polskie Radio zaleciło, aby były nadawane ze studia. Zalecenie to nie zawsze było respektowane. Czas trwania kazania wraz z odczytaniem fragmentu Ewangelii określono na 15-20 minut.

Instrukcje dla kaznodziejów radiowych przygotował w roku 1927 ks. Stanisław Adamski i w roku 1935 ks. Tadeusz Jachimowski. Oto kilka najistotniejszych wskazówek wynikających z obu instrukcji:

- temat kazania winien zaciekać słuchacza;
- układ poszczególnych jego części powinien być przejrzysty, dostrzegalny przez odbiorcę;
- należy: unikać tematyki politycznej oraz polemiki z innymi wyznaniem, akcentować naukę Kościoła;
- podawane przykłady powinny być wzięte z życia;
- styl kazania powinien być przystępny, uwzględniający odbiorców o różnym poziomie intelektualnym, odznaczać się prostotą, bez zbędnego patosu;
- kaznodzieja powinien mieć głos „radiofoniczny”, dobrą dykcję, posługiwać się językiem poprawnym.

Wyrazem troski zarówno Episkopatu Polski jak i dyrekcji Polskiego Radia o poprawność transmitowanych kazań było powołanie Komisji Audycji Religijnych. To z jej inspiracji przygotował wspomnianą instrukcję dla kaznodziejów ks. Tadeusz Jachimowski. Komisja opracowywała na każdy miesiąc projekty kazań, odpowiadających danemu okresowi liturgicznemu, odpowiadała za dobór kaznodziejów radiowych, zwracając uwagę, by kandydat był obdarzony odpowiednią barwą głosu i miał poprawną dykcję. Nakładała na niego obowiązek przygotowania kazania na piśmie, a następnie, z polecenia Episkopatu, sprawdzała zgodność treści z nauką Kościoła. Uzyskawszy pozytywną opinię, kazanie mogło być wygłoszone przed mikrofonem, najczęściej w studiu radiowym³⁰.

²⁸ Z. Skierski, *Reportaż liturgiczny*, „Antena” 1937, nr 8, s. 9.

²⁹ Ten wątek artykułu napisałem głównie w oparciu o: J. Plis, *Kościół Katolicki w Polsce...*, s. 190-195.

³⁰ O działalności Komisji Audycji Radiowych zob.: T. Jachimowski, *Słowo Boże na falach eteru*, w: *Słowo Boże w programach...*, s. 9-11.

Tak przebiegały, przede wszystkim w Polsce, dyskusje, a niekiedy i spory wokół radiofonii, a przede wszystkim nad możliwościami jej wykorzystania dla pracy duszpasterskiej Kościoła Katolickiego i nad kształtem Mszy św. transmitowanych przez radio.

*

Dzieje poznańskiej stacji radiowej mają swój początek w sierpniu 1925 roku, gdy starosta powiatu zachodniopoznańskiego Stanisław Ziółcecki wystąpił z propozycją utworzenia spółki akcyjnej, mającej za zadanie powołanie do życia radia poznańskiego³¹. Poznaniacy sami postanowili zrealizować to trudne przedsięwzięcie, gdyż plany rządowe przewidywały uruchomienie Rozgłośni Poznańskiej Polskiego Radia na lata 1929-1930. Inicjatywę czynnie wsparli wojewoda poznański Adolf Bniński, prezydent Poznania Cyryl Ratajski, prezes Związku Powiatów Wielkopolskich Tadeusz Kłós, prezes Radioklubu Wielkopolskiego Tadeusz Alkiewicz. W ten sposób została zawiązana spółka związków samorządowych powiatów i miast województwa poznańskiego o nazwie „Radio Poznańskie”, a przystąpiły do niej wszystkie powiaty województwa poznańskiego i 73 miasta wielkopolskie. Kuratorem spółki został Cyryl Ratajski.

11 czerwca 1926 roku została podpisana umowa z Polskim Radiem, w wyniku której Radio Poznańskie uzyskało subkoncesję na prowadzenie działalności. Przystąpiono do budowy nadajnika radiowego przy ulicy Bukowskiej, rozpoczęto adaptację pomieszczeń studyjnych w budynku „Arkadii” przy Placu Wolności 11.

W sierpniu 1926 roku na stanowisko dyrektora powołany został Kazimierz Okoniewski, najmłodszy brat biskupa chełmińskiego Stanisława Okoniewskiego. Kierownikiem programowym wybrano w marcu 1927 roku Zdzisława Marynowskiego, literata, autora m.in. powieści „Most nad otchłanią” oraz krotkowili w 3 aktach „Samolot SP-13”, wystawionej przez poznański Teatr Polski. Kolejnymi dyrektorami byli: od połowy roku 1935 do 31 III 1938 Zenon Kosidowski, także literat, ówczesny prezes Związku Zawodowego Literatów Polskich w Poznaniu i od 1 IV 1935 do wybuchu wojny Zdzisław Marynowski.

Natomiast kolejnymi osobami, którym powierzano funkcję kierownika programowego, to: Stefan Błachowski, psycholog, profesor Uniwersytetu Poznańskiego (od 15 XI 1927 do I 1929), Emil Zegadłowicz, literat, zajmujący wtedy również stanowisko redaktora wydawanego przez Drukarnię i Księgarnię św.

³¹ O początkach radiofonii poznańskiej zob.: A. Chocieszyński, *Radiofonia wielkopolska w świetle cyfr*, w: *Dzień Radia Poznańskiego*, Poznań 1930, s. 12-21; P. Frydryszek, *Od Radia Poznańskiego do Radia Merkury. 70 lat radiofonii w Wielkopolsce*, „Kronika Miasta Poznania” 1997, nr 2, s. 295-339; S. Kubiak, *35 lat pracy Polskiego Radia w Poznaniu (1927-1962)*, „Kronika Miasta Poznania” 1962, nr 4, s. 43-55; K. Laskowicz, *Z dziejów radiofonii poznańskiej*, w: *Poznańskie anteny*, Warszawa 1975, s. 7-41.

Wojciecha czasopisma „Tęcza” oraz kierownika literackiego Teatru Polskiego (od II 1929 do III 1932), Zenon Kosidowski (od IV 1932 do VII 1935) i Michał Melina, aktor i reżyser teatralny (od VII 1935 do wybuchu wojny).

Uroczystość otwarcia Radia Poznańskiego odbyła się w niedzielę 24 kwietnia 1927 roku o godzinie 17.00 w obecności wielu zaproszonych gości. Audycję rozpoczęło pięć uderzeń zegara oraz hejnał z ratusza poznańskiego. Przemówienie inauguracyjne wygłosił prezydent Cyryl Ratajski, następnie chór „Echo” pod kierunkiem Władysława Raczkowskiego wykonał hymn państwowy. Głos zabierali jeszcze: przedstawiciel Polskiego Radia Zygmunt Chamiec, wojewoda poznański Adolf Bniński, kierownik programowy Zdzisław Marynowski oraz prezes Radioklubu Wielkopolskiego Tadeusz Alkiewicz. Na pierwszy oficjalny program złożyły się utwory Fryderyka Chopina w wykonaniu Franciszka Łukasiewicza, koncert skrzypcowy Mieczysława Karłowicza wykonany przez Zdzisława Jahnkego oraz odczyt kuratora okręgu szkolnego Bernarda Chrzanowskiego pt. „O morzu polskim”. O godzinie 19.30 Radio Poznańskie przeprowadziło z Teatru Wielkiego transmisję opery Bolesława Wallek-Walewskiego „Pomsta Jontkowa”. *Cały program otwarcia stacji przekazywano na stację warszawską i krakowską oraz przez olbrzymi gigantofon, który na poznańskim Placu Wolności zebrał niezliczone tłumy publiczności*³².

Radiostacja poznańska była trzecią uruchomioną w Polsce; wcześniej rozpoczęły działalność stacje w Warszawie – 18 IV 1926 roku i w Krakowie – 15 IV 1927 roku.

W późniejszych terminach uruchamiane były radiostacje w Katowicach – 22 XI 1927, w Wilnie – 15 I 1928, we Lwowie – 15 I 1930, Łodzi – 2 II 1930, Toruniu – 15 I 1935 i w Baranowiczach – 31 VIII 1938.

Z datą otwarcia Radia Poznańskiego – 24 kwietnia 1927 roku – ukazał się w Poznaniu 1. numer czasopisma „Tydzień Radiowy”. Przybliżał sylwetki osób związanych z radiem, nie tylko poznańskim, publikował artykuły z dziedziny radiotechniki, zamieszczał programy radiowe wszystkich radiostacji polskich oraz wybranych stacji europejskich. Był bogato ilustrowany. Kolejnymi redaktorami tygodnika byli: Edmund K. Knothe, Andrzej Beszterda, Bolesław Busiakiewicz i Zenon Kosidowski. Ostatni numer czasopisma ukazał się z końcem roku 1931, co było efektem pogarszających się warunków ekonomicznych spółki „Radio Poznańskie”. Przyczyn doszukiwano się zarówno w niekorzystnych warunkach umowy subkoncesyjnej, jak i w zmniejszających się dochodach z reklam. Obok wspomnianej likwidacji czasopisma zmniejszono też liczbę zatrudnionych i obniżono płace³³.

³² Otwarcie radiostacji poznańskiej, „Tydzień Radiowy” 1927, nr 2, s. 4.

³³ J. Majewski, *Radio Poznańskie*, w: *Dzieje Poznania*, t. 2, cz. 2, Warszawa-Poznań 1998, s. 873.

W tej sytuacji z podziwem należy spojrzeć na wydarzenie, które uświetniło obchody czwartej rocznicy uruchomienia stacji radiowej. Dnia 24 kwietnia 1931 roku z inicjatywy dyrektora Kazimierza Okoniewskiego otwarto Muzeum Radiowe. Stanowiło ono dział Muzeum Miejskiego i było pierwszą tego typu placówką w Polsce i trzecią na świecie po Nowym Jorku i Berlinie. Wśród eksponatów znalazły się stare odbiorniki, sprzęt radiowy, literatura radiowa, fotografie itp.³⁴

Wobec narastającego kryzysu *doszło do pertraktacji między Polskim Radiem w Warszawie i Radiem Poznańskim o wykupienie udziałów spółki poznańskiej przez Warszawę. W czerwcu 1932 roku z funkcji kuratora zrezygnował Cyryl Ratajski, a 1 października 1933 roku Radio Poznańskie stało się częścią Polskiego Radia SA w Warszawie*³⁵, nosząc odtąd nazwę „Polskie Radio w Poznaniu”.

Zmiany organizacyjne nie wpłynęły na zmianę kierownictwa radiostacji i swoje stanowiska zachowali Kazimierz Okoniewski i Zenon Kosidowski, chociaż ich kompetencje uległy zmniejszeniu; wpłynęły natomiast pozytywnie na działalność rozgłośni. Już 26 lutego 1934 roku rozpoczęła pracę stacja nadawcza o mocy 16 kW. Dotąd, od dnia otwarcia, w eter był wysyłany sygnał z nadajnika o mocy 1,5 kW, umożliwiający odbiór w promieniu zaledwie około 35 kilometrów. Zwiększyła się również współpraca poznańskich środowisk artystycznych z poznańskim radiem, co wynikało z faktu, że kierownik programowy był nie tylko prezesem Związku Zawodowego Literatów Polskich w Poznaniu, jak wcześniej wspomniano, lecz także prezesem Rady Zrzeszeń Artystycznych i Kulturalnych Poznania.

Trzeba jednak zaznaczyć, że i wcześniej współpraca ta nie miała charakteru marginalnego. Przez wszystkie interesujące nas lata na antenie radia poznańskiego pojawiały się najbardziej znane nazwiska poznańskiego świata literackiego, artystycznego, naukowego i dziennikarskiego. Do grona współpracowników należeli m.in.: profesorowie – Tadeusz Grabowski, historyk literatury i Michał Sobeski, filozof, aktorzy – Stanisława Wysocka, Władysław Bracki, Janusz Warncki, krytycy literatury i teatralni – Jerzy Koller, Stefan Papee, Konstanty Troczyński, historyk i dyrektor Biblioteki Raczyńskich – Andrzej Wojtkowski, literaci – Stefan Balicki, Artur Maria Swinarski, Stanisław Wasylewski, Roman Wilkanowicz, literaci-reportażysty – Arkady Fiedler i Aleksander Janta-Pończyński, muzycy – ks. Wacław Gieburowski, Tadeusz Kassern, Feliks Nowowiejski, Stefan Poradowski i wielu innych. Obecność na antenie tych osób miała m.in. wpływ

³⁴ Zob. m.in.: *Dzień 24-go kwietnia*, „Tydzień Radiowy” 1931, nr 18, s. 146; *Przemówienie Dyr. Okoniewskiego na otwarciu Muzeum Radiowego*, tamże, s. 147; *Pierwsze w Polsce muzeum radiowe*, „Tydzień Radiowy” 1931, nr 15, s. 1, tu też *Statut Działu Radiowego w Muzeum Miejskim w Poznaniu*.

³⁵ P. Frydryszek, *Od Radia Poznańskiego do Radia Merkury. 70 lat radiofonii w Wielkopolsce*, „Kronika Miasta Poznania” 1997, nr 2, s. 310.

na wciąż wzrastającą liczbę abonentów radiowych w Poznaniu i województwie poznańskim:

1 stycznia 1927.....	2626
1 maja 1927.....	4982
1 stycznia 1928.....	16630
1 stycznia 1930.....	23550
1 stycznia 1935.....	41963
1 stycznia 1939.....	69400
1 lipca 1939...około	75000 ³⁶

Nie bez wpływu na to zjawisko pozostawała szeroka oferta programowa poznańskiego radia. Były odczyty o bardzo różnej tematyce – historyczne, literackie, geograficzne, przyrodnicze, były porady dla mieszkańców wsi, programy dla dzieci i młodzieży, zarówno o charakterze edukacyjnym, jak i rozrywkowym czy wręcz zabawowym, programy informacyjne o życiu kulturalnym i gospodarczym miasta, reportaże z regionu, z kraju i ze świata, audycje literackie i sportowe, słuchowiska radiowe. Najwięcej czasu antenowego zajmowały programy muzyczne prezentujące utwory symfoniczne, kameralne i wokalne, była nadawana muzyka popularna i taneczna. Słuchacze mieli też okazję poznać najznakomitsze dzieła operowe, zarówno odtwarzane z płyt gramofonowych, jak i wystawiane w Teatrze Wielkim w Poznaniu, skąd np. w roku 1927 przeprowadzono 8 transmisji, a w 1929 aż 21.

Szczególną grupą programów radiowych były te, które miały charakter katolicki, religijny. Już 3 maja, a więc 10 dni po uroczystej inauguracji, Radio Poznańskie przeprowadziło z katedry poznańskiej transmisję Mszy św. celebrowanej przez ks. Czesława Meysnera, na której kazanie wygłosił ks. Stanisław Adamski. To niezwykle wydarzenie ks. Nikodem Cieszyński skomentował następująco: *W Polsce nie darmo wybija się Poznań ze swoim przedsiębiorczym, surdutowym duchowieństwem na stolicę polskiego katolicyzmu. Więc i na polu radia Ostrów Tumski łamie jednym zamachem ostrze uprzedzeń antyradiowych, zastosowując w najstarszej katedrze polskiej nowoczesny ten wynalazek. Trzy mikrofony: nad amboną, w stallach i przy organach roznoszą na Polskę całą, na świata okrąg czar katolickiego, polskiego nabożeństwa. Z początku ograniczono się do nadawania Mszy św. wraz z cudnymi śpiewami gregoriańskimi, jakie wprowadził do nas niestrudzony X. Wacław Gieburowski. Rychło jednak z rozporządzenia X. Kardynała-Prymasa dodano i kazania. [...] X. infułat Adamski, który pierwszy stanął przed mikrofonem, zorganizował wielkodusznie zespół najlepszych kazno-*

³⁶ Podaję za: *Poznańskie anteny*, Warszawa 1975, s. 181.

SŁOWO BOŻE

*w programach
Polskiego Radia*

*dziejów poznańskich, którzy nie szczędząc mozołu, ochoczo, acz nieśmiało jeszcze dążą na wyżyny kazalnicy katedralnej*³⁷.

Ksiądz Stanisław Adamski, już jako biskup śląski, tak pisał o początkach współpracy Kościoła i Polskiego Radia: *Współdziałanie Kościoła Katolickiego i Radiofonii Polskiej rozpoczęło się wkrótce po założeniu rozgłośni w Poznaniu. Po pomniejszych audycjach kościelnych rozpoczęto za zgodą Arcybiskupa Poznańskiego J.E. Kardynała Hlonda nadawanie całego nabożeństwa.*

Jedenaste lat upłynęło od pamiętnego dnia 3 maja 1927 r., w którym z prastarej katedry poznańskiej nadano po raz pierwszy w Polsce – a zdaje się nawet w Europie – Mszę Św. i kazanie [...]. Liturgiczne audycje radiowe wywołały żywioną dyskusję za i przeciw. Sprzeciwy wkrótce ustały. Natomiast posypały się listy pełne wdzięczności słuchaczy chorych, starców i na emigracji polskiej [...].

*Jako ówczesny prepozyt Kapituły Metropolitalnej w Poznaniu i kaznodzieja katedralny zawarłem z upoważnienia J. Eminencji Kardynała Hlonda wpierrw z rozgłośnią poznańską, a następnie z dyrekcją Radia Polskiego umowę rozszerzoną i zatwierdzoną później przez cały Episkopat i władze Radia, która do dziś dnia jest podstawą audycji religijnych*³⁸.

Jedno stwierdzenie biskupa Stanisława Adamskiego wymaga sprostowania. Przeprowadzona i emitowana przez Radio Poznańskie transmisja Mszy św. dnia 3 maja 1927 była pierwszą transmisją Mszy św. w Polsce, lecz w Europie – trzecią. Wcześniej uczyniły to radiofonie w Holandii i Czechosłowacji.

Odtąd w każdą niedzielę (z bardzo małymi wyjątkami) i w każde święto kościelne radiostacja poznańska transmitowała Msze św., początkowo z katedry poznańskiej, a wraz z uruchamianiem kolejnych radiostacji, nadawała nabożeństwa odprawiane w innych miastach kraju. I tak np. w roku 1927 na 29 wyemitowanych transmisji Mszy św. 28 z nich zostało odprawionych w katedrze poznańskiej i 1 w katedrze katowickiej, a w roku 1934 na 63 Msze św. 11 transmitowano z katedry poznańskiej i aż 51 z kościołów innych miast.

W latach 1927-1939 rozgłośnia poznańska nadała transmisje 741 Mszy św.; 323 były transmitowane z kościołów archidiecezji gnieźnieńskiej i poznańskiej, a pozostałe z następujących miejscowości: z Wilna – 92 Msze św. (głównie z katedry oraz z kościoła oo. Bernardynów i z kaplicy Matki Boskiej Ostrobramskiej), z Warszawy – 81 (głównie z katedry oraz z kościołów: św. Krzyża, Najświętszego Serca Jezusowego), z Krakowa – 55 (głównie z katedry wawelskiej oraz z kościołów: Najświętszej Marii Panny, św. Anny, oo. Franciszkanów), ze Lwowa – 50 (głównie z katedry rzymsko-katolickiej i ormiańskiej oraz z kościo-

³⁷ N. Cieszyński, *Radio a Kościół*, „Roczniki Katolickie”, R. 6: 1928, s. 676.

³⁸ S. Adamski, *Radiofonii polska a Kościół Katolicki*, w: *Słowo Boże w programach Polskiego Radia*, Warszawa 1938, s. 5.

łów: św. Elżbiety i oo. Dominikanów), z Łodzi – 24 (głównie z katedry i kościoła Matki Boskiej Zwycięskiej), z Torunia – 18 (głównie z kościołów: św. Jana, św. Jakuba i św. Katarzyny), z Katowic – 10 (głównie z katedry), z Piekar Wielkich (dziś: Piekary Śląskie) – 9, z Częstochowy – 8, z Gdyni – 5, ze Spały – 3 Msze św.; dwie Msze św. transmitowane były z miejscowości: Augustów, Bydgoszcz, Chełm, Chełmno, Grodno, Lublin, Panewniki (dziś dzielnica Katowic), Pelplin, Przemyśl; po jednej Mszy św. transmitowano z miejscowości: Białystok, Biecz, Bochnia, Budapeszt, Chorzów, Chyrów koło Lwowa, Cierlicko Górne (Śląsk Cieszyński), Jabłonków (Zaolzie), Janów (dziś dzielnica Katowic), Jastrzębie Górne (dziś: Jastrzębie Zdrój), Jazłowiec, Koło, Koronowo, Krosno, Krzemieniec, Lida, Liskowo, Lubliniec, Miechów, Nowogródek, Nowy Sącz, Oksywie, Orłowa, Ossów, Radom, Rzeszów, Sierpc, Słomniki, Stanisławów, Stołpce, Swarzewo, Tarnopol, Tarnowskie Góry, Tarnów, Tczew, Troki, Trzyniec, Wejherowo, Wiedeń, Wisła, Włocławek, Zakopane, Zaleszczyki, Zamość, Żyrardów.

Spośród 323 Mszy św. transmitowanych z archidiecezji gnieźnieńskiej i poznańskiej 297 było odprawionych w Poznaniu: 286 w katedrze, 3 w kościele farym, 1 w kościele oo. Jezuitów, 7 Mszy św. polowych. 6 Mszy św. było transmitowanych z katedry gnieźnieńskiej, 2 z Gostynia, 2 z Szamotuł i po jednej z Borku, Inowrocławia, Iwanowic, Kalisza, Kaźmierza, Kościana, Leszna, Rawicza, Rogalinka, Sierakowa, Słupi, Środy, Wągrowca, Wrześni, Zaniemyśla i Zbąszynia.

W zamieszczanych w prasie programach radiowych przy informacjach o nadawanych Mszach św. z miejscowości należących do archidiecezji gnieźnieńskiej i poznańskiej w 260 przypadkach było podane nazwisko kaznodziei. Najczęściej, bo aż 25 razy padło nazwisko ks. infułata Stanisława Adamskiego, od października 1930 roku biskupa śląskiego. Kolejne miejsca w tym swoistym rankingu zajmują: ks. Józef Kłós, wieloletni redaktor „Przewodnika Katolickiego” – 24 razy, ks. radca Edward Jęsień – 14 razy, ks. Józef Prądyński – 10 razy, ks. Kazimierz Kowalski, filozof, biskup chełmiński od 1946 roku – 9 razy, ks. Zygmunt Baranowski, moralista, pedagog, profesor dogmatyki i teologii fundamentalnej w poznańskim Seminarium Duchownym – 8 razy, ks. Stanisław Lisoń – 8 razy, ks. Kazimierz Rolewski, wykładowca teologii pastoralnej i rektor Seminarium Duchownego w Poznaniu – 8 razy. Łącznie w latach 1927-1939 kazania głosiło około 65 księży. Transmitowanie kazań ze studia w Warszawie po Mszy św., które nie należało do częstych zjawisk, dało się zauważyć od roku 1933. Wśród mówców pojawiały się wówczas nazwiska ks. Zygmunta Choromańskiego, ks. Eugeniusza Kapusty, ks. Michała Klepacza, ks. Henryka Weryńskiego.

Transmitowane Msze św. niekiedy wiązały się z ważnymi uroczystościami lub wydarzeniami religijnymi bądź kościelnymi; np. 30 IX 1927 r. – z tumulacją zwłok kard. Mieczysława Ledóchowskiego w katedrze poznańskiej, 28 IX 1930 r. – Msza św. z okazji 25-lecia kapłaństwa kard. Augusta Hlonda, 26 X 1930 r. – konsekracja biskupa Stanisława Adamskiego, 24 VI 1928 – koronacja obrazu Matki Boskiej na

Świętej Górze w Gostyniu. Były też Msze św. z okazji uroczystości patriotycznych, np. 15. rocznicy wybuchu III Powstania Śląskiego (Katowice, 3 V 1936), 350. rocznicy śmierci króla Stefana Batorego (Grodno, 13 XII 1936).

Bardzo wyjątkowy charakter miała Msza św. transmitowana z Wiednia 12 IX 1933 roku celebrowana przez kard. Augusta Hlonda w 250. rocznicę zwycięskiej bitwy stoczonej przez wojska polskie pod wodzą króla Jana III Sobieskiego. Kazanie w języku polskim i niemieckim wygłosił wówczas bp Stanisław Okoniewski.

Transmisje Mszy św. były nadawane w niedzielne i świąteczne przedpołudnia (za wyjątkiem oczywiście pasterek Bożonarodzeniowych i Mszy św. rezurekcyjnych). Przeznaczony na nie czas antenowy mieścił się między 10.15-11.45, 10.05 (10.15)-11.59, 9.00-10.30. Gdy transmisja kończyła się wcześniej, dla wypełnienia przeznaczonego odcinka czasowego nadawana była muzyka religijna. Msze św. transmitowane z katedry poznańskiej zaczynały się najczęściej o 10.05 i były poprzedzone biciem dzwonów. Nabożeństwom tym zawsze towarzyszył, wzbudzający podziw i zachwyt śpiew chóru katedralnego pod dyrekcją ks. Wacława Gieburowskiego.

Oprócz Mszy św. radio poznańskie nadawało też inne obrzędy liturgiczne. W latach 1928-1933 w okresie Wielkiego Postu z katedry poznańskiej transmitowało nabożeństwa pasyjne, na których kazania głosili ks. Stanisław Adamski, ks. Kazimierz Kowalski, ks. Stanisław Lisoń, ks. Józef Kłós i ks. Nikodem Cieszyński. Dwukrotnie – w roku 1929 i 1930 transmitowana była procesja Bożego Ciała, której każdorazowo przewodniczył kard. August Hlond. Natomiast w roku 1933 i 1936 wierni mogli wysłuchać nabożeństw majowych odprawianych w kaplicy Matki Boskiej na Jasnej Górze lub w kaplicy Matki Boskiej Ostrobramskiej w Wilnie.

Radio umożliwiało słuchaczom-katolikom uczestniczyć w ważnych uroczystościach religijnych. Do takich należało m.in. poświęcenie w Poznaniu dnia 30 X 1932 roku Pomnika Najświętszego Serca Pana Jezusa, zwanego także Pomnikiem Wdzięczności. Trzykrotnie były emitowane transmisje z Watykanu: 1 IV 1933 z inauguracji Roku Świętego, 17 IV 1938 z uroczystości kanonizacyjnej bł. Andrzeja Boboli pod przewodnictwem Piusa XI i 12 III 1939 roku z koronacji papieża Piusa XII.

W okresie dwudziestolecia międzywojennego Poznań był ważnym miejscem dla Kościoła Katolickiego w Polsce. Przede wszystkim jako siedziba prymasa Polski, ale tu również znajdowały się instytucje kościelne – wspomniany wcześniej Naczelny Instytut Akcji Katolickiej, który był wydawcą tygodnika „Kultura” oraz Wyższy Instytut Kultury Religijnej. Działająca od 1895 roku Drukarnia i Księgarnia św. Wojciecha obok literatury religijnej wydawała dwa o dużej popularności czasopisma – „Przewodnik Katolicki” oraz „Tęczę”. W latach 1923-

Echa „Tygodnia Propagandy Radjowej” w Poznaniu.

Tłumy przygodnych radiostuchaczy, zebranych na Placu Wolności, uczestniczy w transmisji nabożeństwa z Katedry Poznańskiej w dniu 9 b. m.

1939 ukazało się 16 tomów „Roczników Katolickich”, których redaktorem, wydawcą i niemalże jedynym autorem był ks. Nikodem Cieszyński. W tym mieście, w interesującym nas okresie, powstało z inspiracji Kościoła i działało pod jego auspicjami wiele organizacji społecznych i zawodowych.

Nie może zatem dziwić, że w latach międzywojennych Poznań był miejscem licznych wydarzeń kościelnych, o wymiarze nie tylko lokalnym, ale i krajowym, a nawet międzynarodowym. Z wielu z nich przeprowadzane były transmisje radiowe. Należał do nich Polski Kongres Muzyczno-Liturgiczny (10 IX 1929), I Krajowy Kongres Eucharystyczny (26-28 VI 1930), Międzynarodowy Kongres Chrystusa Króla (25 VI 1937)³⁹. Z Auli Uniwersytetu Poznańskiego transmitowano kilka Akademii Papieskich: 3 III 1929 roku z okazji 50-lecia kapłaństwa papieża Piusa XI, 8 II 1931, 12 II 1933, 18 II 1934 i 17 II 1935 – dla uczczenia kolejnych rocznic pontyfikatu. W programie każdej takiej uroczystości były okolicznościowe referaty oraz koncert chóru katedralnego pod kierunkiem ks. Wacława Gieburowskiego. Podobny przebieg miały akademie ku czci świętych, np. św. Franciszka z Asyżu (4 X 1929 i 4 X 1932), św. Jana Bosko (1 VI 1930), św. Antoniego Padewskiego (14 VI 1931). Mikrofony radiowe były też instalowane na kolejnych zjazdach katolickich: w Poznaniu (8 IX 1929), w Zbąszyniu (20-21 VI 1931), w Kępnie (2 VII 1932), w Wągrowcu (24 VI 1933).

*Radiostacja w Poznaniu od pierwszej chwili swej działalności zwróciła baczność uwagę na religijną stronę audycji radiowych. Zwłaszcza w dziedzinie muzyki kościelnej, działalność programowa Radiostacji Poznańskiej wybiła się na pierwszy plan*⁴⁰.

O prawdziwości słów nieznanego autora świadczy bogaty i różnorodny repertuar koncertów i audycji, prezentujących muzykę sakralną, a także duża liczba wykonawców prezentujących wysoki poziom artystyczny.

Nadawano pastorałki i kolędy, utwory muzyki wielkopostnej, koncerty noszące nazwę koncertów muzyki religijnej, recitale organowe, motety, utwory mszalne. Prezentowane były utwory takich kompozytorów, jak np.: Jana Sebastiana Bacha, Antoniego Chlondowskiego, Wacława Gieburowskiego, Mikołaja Gomółki, Grzegorza Gerwazego Gorczyckiego, Orlando di Lasso, Otto Mallinga, Wolfganga Amadeusza Mozarta, Feliksa Nowowiejskiego, Bartłomieja Pękiela, Stefana Poradowskiego, Alessandro Scarlatti, Mieczysława Surzyńskiego, Edgara Tinela, Wacława z Szamotuł.

Częstymi wykonawcami były chóry poznańskie, głównie kościelne. Na pierwszym miejscu należy wymienić, kilkakrotnie już przywoływany, chór katedralny ks. Wacława Gieburowskiego, szczycący się posiadaniem w swoim boga-

³⁹ W nawiasach podaję daty transmisji radiowych, a nie daty trwania wydarzenia.

⁴⁰ *Poznań – twierdza katolicyzmu*, w: *W służbie wiary i miłosierdzia*, Warszawa 1934, s. 45.

tym repertuarze wielu bardzo ambitnych dzieł muzyki kościelnej. Śpiewały też chóry: kolegiaty farnej i „Arion” – oba pod dyrekcją Aleksandra Klichowskiego, kościoła oo. Franciszkanów Józefa Herrmanna i Jana Chmielewskiego, „Harmonia” Mariana Weigta, kościoła oo. Jezuitów Stanisława Siedlewskiego, Gimnazjum św. Marii Magdaleny Alfreda Rosenberga i Tadeusza Kulczyńskiego, kościoła św. Marcina Wincentego Kulczyńskiego, kościoła Matki Boskiej Bolesnej Witalisa Dorożały, kościoła św. Wojciecha Jana Rynki, kościoła św. Krzyża Mariana Obsta, Chór im. Stanisława Moniuszki Władysława Raczkowskiego.

Recitale organowe wykonywali Feliks Nowowiejski, ks. Jan Wiśniewski, Józef Pawlak. Partie solowe śpiewali m.in.: Wanda Roessler-Stokowska, Włodzimiera Jarochowska, Maria Janowska-Kopczyńska – mezzosopran, Maria Rogalińska-Daum, Jadwiga Musielewska i Maria Kisielewska – sopran, Maria Trąpczyńska – alt, Kajetan Bojarski, Stanisław Roy i Witold Łuczyński – tenor oraz Janusz Nowak i Karol Urbanowicz – bas.

W okresie Bożego Narodzenia i Wielkiejnocy rozgłośnia poznańska nadawała słuchowiska radiowe nawiązujące do tych świąt. M.in. Emila Zegadłowicza „Jasełka” w reżyserii Zenona Kosidowskiego i Kazimierza Brodzikowskiego (26 XII 1928), tegoż autora „Gdy się Chrystus rodzi” (25 XII 1931), Mikołaja z Wilkowiecka misterium „Historija o chwalebnym Zmartwychwstaniu Pańskim” w opracowaniu Stanisława Kubickiego (9 IV 1939).

Tematyka katolicka obecna była także w pogadankach radiowych. Ks. Tadeusz Gałdyński, od 1922 roku sekretarz generalny Związku Katolickiego Abstynentów i redaktor naczelny miesięcznika „Świt” podejmował tematykę antyalkoholową, ks. Ignacy Posadzy przybliżał słuchaczom zagadnienia polonii zagranicznej i opowiadał o Ziemi Świętej.

W latach 1930-1936 Jerzy Leżeński, występując pod pseudonimem Brat Cezary, wygłaszał przed mikrofonem gawędy pod tytułem „Znad krawędzi” (początkowo pt. „Obrazki miłosierdzia”). *Tematem tych gawęd jest życie ludzi złamanych, upadłych, wykolejonych. Celem gawęd jest ożywienie wśród słuchaczy miłości Chrystusowej, pobudzenie ich do czynu miłosiernego [...]. W swej wędrówce po zaułkach poznańskiego życia przeszedł Brat Cezary przez wszystkie kręgi społecznego czyśćca i poznał oko w oko te sfery, które obojętność społeczeństwa postawiła na krawędzi rozpacz [...]. Radiosłuchacze umieją wyczuć tę krawędź i chętnie spieszą z pomocą⁴¹.* Cezary Leżeński w ciągu 7 lat wystąpił przed mikrofonem 251 razy.

Analizując kalendarz programów katolickich emitowanych przez poznańskie radio w latach 1927-1939, można zauważyć jego korelację z kalendarzem liturgicznym. Były więc orędzia wigilijne prymasa Polski (w latach 1936-1938), w okresie Bożonarodzeniowym – wieczory kolęd i pastorałek w wykonaniu po-

⁴¹ Tamże, s. 50, 52.

znańskich chórów oraz słuchowiska jasełkowe. Okres Wielkiego Postu to Gorzkie żale z kazaniami pasyjnymi wygłaszanymi przez najlepszych kaznodziejów. Wielki Tydzień wypełniała muzyka odpowiadająca potrzebom duchowym i tajemnicom wiary, wprowadzająca odpowiedni nastrój do rozmyślań nad śmiercią Ukrzyżowanego i zadumy nad własnym życiem. Potem – kantata wielkanocna Jana Sebastiana Bacha i misterium Mikołaja z Wilkowiecka. W maju – transmisje nabożeństw z Ostrej Bramy i Jasnej Góry, później procesje Bożego Ciała. Jesienią – koncert ku czci Wszystkich Świętych i w Dzień Zaduszny, koncert na cześć Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Marii Panny.

Oprócz wyżej wspomnianych programów wiele znaczących wydarzeń z życia religijnego Poznania i Wielkopolski znajdowało swoje miejsce w czasie antenowym rozgłośni. Były transmitowane zjazdy katolickie, kongresy, akademie ku czci świętych i papieża.

Radio Poznańskie, a później Polskie Radio w Poznaniu, odegrało ważną rolę w umacnianiu wiary katolickiej, w kształtowaniu poglądów i postaw chrześcijańskich, w propagowaniu wysokiej kultury chrześcijańskiej.

*

„Tydzień Radiowy” na pierwszej stronie numeru 15 z dnia 8 kwietnia 1928 roku zamieścił autograf życzeń nadesłanych przez kard. Augusta Hlonda. Ich tekst brzmiał:

Niech na falach radiowych tylko to płynie, co piękne, dobre i szlachetne, aby dusze wsłuchane w dźwięczne drgania eteru, z bólów, słabości i błędów unosiły się ku wyżynom myśli wzniosłych i świętych.

*Poznań, dnia 31 marca 1928 r.
+ August kard. Hlond, Prymas Polski*

Po raz kolejny nadesłał życzenia w dziesięciolecie istnienia rozgłośni. Ich autograf został zamieszczony w okolicznościowej jednodniówce zatytułowanej „10 lat rozgłośni poznańskiej. 24 IV 1927-24 IV 1937.” Całą stronę 5 wypełnia portret kardynała, a na jego tle u dołu, słowa:

Dnia 13 kwietnia 1937 r.

Poznańskiej Stacji Radiowej w dziesięciolecie jej działania błogosławię w tej myśli, by każde słowo i każdy dźwięk, płynące z jej anteny, były szlachetną siejbą na duchowej niwie wielkopolskiej.

+ August kard. Hlond, Prymas Polski

Te gesty ze strony kardynała Augusta Hlonda były wyrazem jego życzliwości dla poznańskiej rozgłośni radiowej, a także jego troski o właściwe wykonywanie przez nią posługi wobec wiernych Kościoła Katolickiego.

ANEKS

Transmisje nabożeństw, koncertów muzyki religijnej i audycje katolickie w Radiu Poznańskim (1927-1933) i Polskim Radiu w Poznaniu (1933-1939)

Prezentowany wykaz sporządzony został na podstawie programów radiowych zamieszczanych w tygodnikach „Tydzień Radiowy” (1927-1931), „Radio” (1932-1934) i „Antena” (1934-1939). Wyjątkowo korzystałem z publikowanych w poznańskiej prasie codziennej, głównie na łamach „Dziennika Poznańskiego” i „Kurieria Poznańskiego”, programów radiowych oraz z recenzji koncertów muzyki sakralnej, transmitowanych z auli Uniwersytetu Poznańskiego. Na ich podstawie uzupełniałem już posiadane informacje, bądź weryfikowałem te, które budziły jakiegokolwiek moje wątpliwości.

Z dwoma wyjątkami, o których niżej, rejestr obejmuje transmisje przeprowadzone wyłącznie przez poznańskie radio z miejscowości należących do archidiecezji gnieźnieńskiej lub poznańskiej oraz audycje zrealizowane w tymże radiu.

Zgromadzony materiał dokumentacyjny został podzielony na następujące działy:

- I. Msze święte.
- II. Inne nabożeństwa.
- III. Okolicznościowe uroczystości religijne.
- IV. Wydarzenia kościelne.
- V. Przemówienia radiowe Prymasa Polski ks. kardynała Augusta Hlonda.
- VI. Koncerty muzyki sakralnej.
- VII. Audycje okolicznościowe, słuchowiska o tematyce religijnej.
- VIII. Pogadanki radiowe.

W dziale I wyodrębniono transmisje Mszy św.: 1. z katedry poznańskiej, 2. z pozostałych kościołów poznańskich oraz z miejscowości leżących w granicach archidiecezji gnieźnieńskiej i poznańskiej, 3. z miejscowości spoza archidiecezji gnieźnieńskiej i poznańskiej. W grupach zapisów I.1 i I.2 za datą transmisji w nawiasie okrągłym podaję nazwiska: celebransa, poprzedzone literą „c”, i kaznodziei, poprzedzone literą „k”, jeśli oczywiście wystąpiły we wspomnianych wyżej źródłach. Gdy w programie podany został temat kazania, tę informację również zamieściłem za nazwiskiem księdza kaznodziei. Częstym zjawiskiem było pomijanie imion księży. Ustaliłem je na podstawie rubrycel i schematyzmów diecezjalnych, a głównie w oparciu o pracę Zygmunta Adama Czernickiego „Schematyzm Kościoła Rzymsko-Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej”, Kraków 1925. W takich przypadkach imiona te podaję w nawiasie graniastym. W grupie zapisów I.2 po dacie podana została nazwa miejscowości, w której Msza św. była odprawiana. Transmisje Mszy św. wymienionych w grupie I.3 były przeprowadzane przez inne rozgłośnie, ale emitowane przez wszystkie pozostałe polskie stacje radiowe, w tym przez rozgłośnie poznańską. W tej grupie podaję nazwiska księży tylko w wyjątkowych przypadkach.

W działach II, III i IV zaznaczam rodzaje nabożeństw, uroczystości oraz wydarzeń, i, jeśli to możliwe, podaję nazwiska celebransów, głoszących kazania, biorących aktywny udział w wydarzeniach. Wśród uroczystości, ze względu na ich rangę, odnotowane zostały transmisje z Watykanu, m.in. kanonizacji bł. Andrzeja Boboli czy koronacji papieża Piusa XII.

Działy V i VII nie wymagają bliższych wyjaśnień. Dział VI prezentuje koncerty muzyczne transmitowane z kościołów, z Auli Uniwersytetu Poznańskiego (dalej: UP) lub poznańskiego studia radiowego. Nie rejestrowałem koncertów odtwarzanych z płyt gramofonowych. Nazwiska kompozytorów i wykonawców oraz tytuły utworów muzycznych (pojawiające się także w dziale IV) podaję w takiej formie, w jakiej wystąpiły w programach radiowych.

W dziale VIII wymieniłem pogadanki radiowe wygłaszane przez osoby duchowne bez względu na ich tematykę, oraz przez osoby świeckie, lecz wówczas wyłącznie o tematyce religijnej.

I. MSZE ŚWIĘTE

1. Transmisje z katedry poznańskiej

1927: 3 V (c: ks. Czesław Meysner, k: ks. Stanisław Adamski); 15 V; 29 V; 5 VI; 12 VI; 19 VI; 29 VI; 3 VII (k: ks. Stanisław Adamski); 17 VII; 24 VII (k: ks. Józef Prądzyński); 14 VIII (k: ks. Kazimierz Kowalski); 15 VIII (k: ks. Stanisław Adamski); 28 VIII; 11 IX (k: ks. Nikodem Cieszyński); 25 IX (k: ks. Zygmunt Baranowski); 30 IX (uroczystość tumulacji zwłok kard. Mieczysława Ledóchowskiego; c: kard. August Hlond, k: bp Arkadiusz Lisiecki); 2 X (k: o. [Jan] Rostworowski TJ); 9 X (k: o. [Ignacy] Mieloch); 30 X (k: ks. Walenty Dymek); 1 XI (k: ks. Stanisław Adamski); 13 XI (k: ks. Józef Prądzyński); 20 XI (k: ks. Aleksander Żychliński); 8 XII (c: bp Karol Radoński); 11 XII; 18 XII; 24 XII; 25 XII (c: bp Karol Radoński, k: ks. Stanisław Adamski); 26 XII (c: ks. Czesław Meysner, k: ks. Stefan Durzyński).

1928: 1 I (c: bp Karol Radoński, k: ks. Kazimierz Kowalski); 6 I (c: bp Karol Radoński, k: ks. Stanisław Adamski); 22 I (k: ks. Tadeusz Zamysłowski; 2 II; 5 II; 19 II; 4 III (k: ks. Zygmunt Baranowski); 11 III; 18 III (k: ks. Grzegorz Kucharski); 1 IV; 8 IV (c: i k: kard. August Hlond); 9 IV (k: ks. Kazimierz Kowalski); 22 IV (k: o. Rainer Gościński OFM); 3 V; 6 V (k: ks. [Jan] Kiciński); 17 V (c: bp Karol Radoński, k: ks. Józef Prądzyński); 27 V (c: bp Karol Radoński, k: ks. Stanisław Adamski); 28 V (k: ks. Walenty Dymek); 7 VI (c: bp Karol Radoński, k: ks. Stanisław Adamski); 17 VI (k: ks. Kazimierz Kowalski); 29 VI (c: kard. August Hlond, k: ks. Stanisław Adamski); 1 VII (k: ks. Stefan Abt); 15 VI (k: ks. Edward Jęsieć); 15 VIII; 26 VIII (k: ks. Zygmunt Baranowski); 9 IX (k: ks. Grzegorz Kucharski); 16 IX; 23 IX (k: ks. Franciszek Forecki); 7 X (k: ks. Tadeusz Zamysłowski); 21 X (k: ks. Nikodem Cieszyński); 28 X (k: ks. Józef Prądzyński); 1 XI (k: ks. Stanisław Adamski); 2 XI (k: ks. Edward Jęsieć); 11 XI; 18 XI (k: ks. Walenty Dymek); 2 XII (k: ks. Stanisław Adamski); 16 XII (k: ks. Czesław Piotrowski); 24 XII; 25 XII (k: ks. Stanisław Adamski); 26 XII (k: ks. Walenty Dymek).

1929: 6 I; 20 I (k: ks. Grzegorz Kucharski); 2 II (k: ks. Stanisław Adamski); 3 II (k: ks. Stefan Abt); 17 II (k: ks. [Jan] Kiciński); 3 III (k: ks. [Jan] Kiciński); 17 III (k: ks. Edward Jęsieć); 30 III; 31 III (c: kard. August Hlond); 1 IV (k: ks. Józef Prądzyński); 14 IV (k: ks. Franciszek Jarocki); 28 IV (k: ks. Zygmunt Baranowski); 3 V (k: ks. Józef Prądzyński).

dzyński); 9 V (k: ks. Kazimierz Rolewski); 12 V (c: kard. August Hlond, k: ks. Józef Prądzyński); 19 V (c: bp Karol Radoński); 20 V (k: ks. Kazimierz Kowalski); 30 V; 2 VI; 16 VI (k: ks. Czesław Piotrowski); 29 VI (c: kard. August Hlond, k: ks. Stanisław Adamski); 4 VIII (k: ks. Grzegorz Kucharski); 15 VIII (k: ks. Stanisław Adamski); 25 VIII; 22 IX (k: ks. [Stanisław] Bross); 6 X (k: ks. Zygmunt Baranowski); 20 X (k: ks. Nikodem Cieszyński); 27 X (k: ks. Józef Kłós); 1 XI (k: ks. Stanisław Adamski); 2 XI (k: ks. Edward Jęsień); 17 XI (k: ks. [Michał] Krawczyk); 1 XII (k: ks. Stanisław Adamski); 8 XII; 15 XII (k: ks. Kazimierz Kowalski); 25 XII (c: kard. August Hlond, k: Stanisław Adamski); 26 XII (k: ks. Józef Prądzyński); 27 XII.

1930: 1 I (k: ks. Edward Jęsień); 6 I (k: ks. Stanisław Adamski); 19 I (c: ks. Grzegorz Kucharski, k: ks. [Jan] Kiciński); 2 II (k: ks. Michał Kozal); 2 III (k: ks. Kazimierz Rolewski); 30 III (k: ks. [Jan] Kiciński); 13 IV; 20 IV (c: kard. August Hlond, k: ks. Stanisław Adamski); 21 IV (k: ks. [Bolesław] Cizszak); 24 IV (z okazji 3. rocznicy utworzenia Radia Poznańskiego); 27 IV (k: ks. Zygmunt Baranowski); 3 V (k: ks. Józef Kłós); 11 V (k: ks. Aleksander Żychliński); 18 V (z okazji 50-lecia Towarzystwa Czytelni Ludowych; c: bp Walenty Dymek, k: ks. [Bernard] Dębek); 25 V (k: ks. Aleksander Żychliński); 29 V (k: ks. Stanisław Adamski); 8 VI (k: ks. Stanisław Adamski); 9 VI (c: bp Walenty Dymek, k: ks. [Stanisław] Lisoń); 19 VI (c: bp Walenty Dymek, k: ks. Stanisław Adamski); 22 VI; 3 VIII (k: ks. Edward Jęsień); 15 VIII (k: ks. Stanisław Adamski); 31 VIII (k: ks. Stefan Durzyński); 14 IX (k: ks. Edward Jęsień); 28 IX (z okazji 25-lecia kapłaństwa Prymasa Polski ks. kard. Augusta Hlonda; c: kard. August Hlond, k: bp Stanisław Adamski); 12 X (k: ks. Kazimierz Kowalski); 26 X (konsekracja biskupa Stanisława Adamskiego; c: kard. August Hlond, bp Stanisław Adamski); 1 XI (k: ks. Józef Kłós); 3 XI (k: ks. Grzegorz Kucharski); 9 XI (k: ks. Aleksander Żychliński); 16 XI (k: ks. [Jan] Kiciński); 23 XI (k: ks. Zygmunt Baranowski); 30 XI; 7 XII (k: ks. [Michał] Krawczyk); 8 XII (k: ks. Józef Kłós); 21 XII (k: ks. [Stanisław] Lisoń); 25 XII (k: ks. Józef Kłós); 26 XII (k: ks. Stanisław Janicki).

1931: 1 I (k: ks. Józef Kłós); 6 I (k: ks. Kazimierz Rolewski); 18 I (k: ks. Nikodem Cieszyński); 1 II (k: ks. [Jan Chrzyciel] Kaja); 2 II (k: ks. Edward Jęsień); 15 II (k: ks. Kazimierz Kowalski); 1 III (k: ks. Franciszek Forecki); 8 III (k: ks. Edward Jęsień); 15 III (k: ks. [Ludwik] Jarosz); 5 IV (c: kard. August Hlond, k: ks. Józef Kłós); 6 IV (k: ks. Józef Prądzyński); 19 IV (k: ks. [Jan] Kiciński); 3 V (k: ks. Józef Kłós); 10 V (k: ks. Józef Kłós); 14 V (k: ks. [Stefan] Zwolski); 24 V (k: ks. Józef Kłós); 25 V (k: ks. Józef Schulz); 31 V (k: ks. [Franciszek] Marlewski); 4 VI (k: ks. Józef Kłós); 14 VI (k: ks. [Stanisław] Lisoń); 28 VI (k: ks. Stanisław Skaziński); 29 VI (k: ks. Józef Kłós); 12 VII (k: ks. Kazimierz Rolewski); 19 VII (k: ks. [Jan Chrzyciel] Kaja); 26 VII (k: ks. [Władysław] Staniszewski); 9 VIII (k: ks. [Józef] Kasprzyk); 16 VIII (k: ks. [Władysław] Staniszewski); 23 VIII (k: ks. [Józef] Gorgolewski); 30 VIII (k: ks. [Władysław] Staniszewski); 6 IX (k: ks. [Stefan] Janiak); 13 IX (k: ks. Narcyz Putz); 20 IX (k: ks. Franciszek Jedwabski); 27 IX (k: ks. [Kazimierz] Karłowski); 11 X (k: ks. Zygmunt Baranowski); 25 X (k: ks. [Czesław] Michałowicz); 1 XI (k: ks. Józef Kłós); 15 XI (k: o. [Marcin] Dominik TJ); 29 XI (k: ks. Józef Kłós); 8 XII (k: ks. Józef Kłós); 20 XII (k: ks. [Jan Chrzyciel] Kaja); 25 XII (k: ks. Józef Kłós); 26 XII (k: ks. [Karol] Mazurkiewicz).

1932: 1 I (k: ks. [Władysław] Staniszewski); 3 I; 6 I (c: bp Walenty Dymek, k: ks. Józef Kłós); 17 I (k: ks. [Stanisław] Lisoń); 31 I (k: ks. [Edmund] Wołkowski); 2 II (k: ks. Kazimierz Rolewski); 14 II (k: ks. [Edward] Kozłowski); 28 II (k: ks. [Jan Chrzyciel] Kaja); 13 III (k: ks. [Franciszek] Marlewski); 27 III (c: kard. August Hlond, k: ks. Józef Kłós); 28 III (k: o. [Józef] Małysiak); 3 IV (k: ks. Stanisław Janicki); 17 IV (k: ks. [Stanisław] Lisoń); 1 V (k: ks. [Jan Chrzyciel] Kaja); 3 V (k: ks. Stefan Durzyński); 5 V (k: ks. [Stefan] Zwolski); 8 V (k: ks. Nikodem Cieszyński); 15 V (k: ks. Józef Kłós); 16 V (k: ks. [Stefan] Janiak); 22 V (k: ks. Franciszek Forecki); 26 V (k: ks. Józef Kłós); 5 VI (k: ks. [Stefan] Janiak); 12 VI; 26 VI (k: ks. [Jan Chrzyciel] Kaja); 29 VI (k: ks. Józef Kłós); 7 VIII (k: ks. Kazimierz Rolewski); 21 VIII (k: ks. [Kazimierz] Szrebrowski); 28 VIII (k: ks. Franciszek Jedwabski); 4 IX (k: ks. Józef Kłós); 11 IX (k: ks. [Czesław] Michałowicz); 25 IX (k: ks. Stanisław Skaziński); 2 X (k: ks. Stanisław Janicki); 16 X (k: ks. [Władysław] Staniszewski); 30 X (c: bp Walenty Dymek, k: ks. Kazimierz Rolewski); 1 XI (k: ks. Edward Jęsieć); 13 XI (k: ks. [Leopold] Biłko); 20 XI (k: ks. [Józef] Małysiak); 27 XI (k: ks. Józef Kłós); 8 XII (k: ks. Józef Kłós); 18 XII (k: ks. [Stanisław] Lisoń); 25 XII (c: kard. August Hlond, k: ks. [Kazimierz] Szrebrowski); 26 XII (k: ks. [Stanisław] Szymański).

1933: 6 I (k: ks. Edward Jęsieć); 15 I (k: ks. [Józef] Małysiak); 22 I (k: ks. [Władysław] Staniszewski); 29 I (k: ks. [Kazimierz] Michalski); 2 II (k: ks. Edward Jęsieć); 12 II (k: ks. [Walerian] Adamski); 26 II (k: ks. [Seweryn] Kowalski); 5 III (k: ks. [Stanisław] Szymański); 19 III (k: ks. [Stanisław] Lisoń); 2 IV (k: ks. [Leon] Misiólek); 16 IV (k: ks. Edward Jęsieć); 17 IV (k: ks. [Kazimierz] Szrebrowski); 30 IV (k: o. [Józef] Małysiak); 7 V (k: ks. Franciszek Forecki); 14 V (k: ks. Franciszek Jedwabski); 25 V (k: ks. Stefan Durzyński); 4 VI (k: ks. Edward Jęsieć); 11 VI (k: ks. [Leopold] Biłko); 15 VI (k: ks. [Kazimierz] Szrebrowski); 16 VII (k: ks. [Władysław] Staniszewski); 23 VII (k: ks. [Kazimierz] Szrebrowski); 27 VIII; 10 IX (k: ks. [Stanisław] Szymański); 24 IX (k: ks. [Władysław] Śpikowski); 1 X (k: ks. [Kazimierz] Michalski); 22 X; 5 XI (k: ks. [Tadeusz] Gałdyński); 12 XI (k: ks. [Jan] Maćkowiak); 3 XII (k: ks. [Tadeusz] Gałdyński); 17 XII; 26 XII (k: ks. Eugeniusz Dąbrowski: O glorii męczeństwa).

1934: 1 I; 7 I (k: ks. Jan Śmigielski: Rodzina Święta); 28 I (k: ks. Jan Krawczyk: Idźcie i wy do winnicy mojej); 18 III (k: ks. Tadeusz Jachimowski: Cierpienie Chrystusowe); 2 IV (k: ks. Rudolf van Roy: Zostań z nami, Panie); 22 IV (k: ks. Jan Śmigielski: Przez śmierć ku nieśmiertelności); 24 VI (k: ks. Kazimierz Rolewski: Ideał sprawiedliwości Chrystusowej); 2 IX (k: ks. Br[onisław] Michalski: Powrót do życia); 30 IX (k: ks. Stanisław Żelazowski: Gody Barankowe); 4 XI (k: ks. Jan Salamucha: Pokój Chrystusowy); 9 XII (k: ks. Jan Kujda: Społeczność wobec Chrystusa).

1935: 13 I (k: ks. Paweł Tochowicz: Ład Boży w rodzinie); 3 III; 22 IV (k: ks. Paweł Tochowicz: Chrystus dźwignią naszego życia); 8 IX; 22 IX (k: ks. Stanisław Janicki); 10 XI (k: ks. Henryk Weryński: Nie sobie żyjemy); 22 XII (k: ks. Tadeusz Jachimowski: W blaskach powstającej zorzy); 25 XII (k: ks. Kazimierz Kowalski: Z pasterzami u żłóbka betlejemskiego).

1936: 15 III (k: ks. Michał Klepacz); 12 IV (k: ks. Konstanty Michalski); 15 VIII (k: ks. Nikodem Cieszyński); 25 XII (k: ks. Henryk Weryński).

1937: 25 XII (c: kard. August Hlond, k: ks. Michał Klepacz).

1939: 1 I (c: bp Walenty Dymek, k: ks. Zygmunt Choromański); 19 II (k: ks. Henryk Weryński); 9 IV (k: ks. Zygmunt Pilch), 22 VIII (k: ks. St[anisław] Mystkowski).

2. Transmisje z pozostałych kościołów poznańskich i miejscowości leżących w granicach archidiecezji gnieźnieńskiej i poznańskiej

1928: 24 VI, Gostyń. Koronacja obrazu Matki Boskiej na Świętej Górze (c: kard. August Hlond, k: bp Karol Radoński).

1929: 26 V, Poznań. Msza św. polowa na boisku Sokoła z okazji zjazdu członków Wielkopolskiego Towarzystwa Kółek Rolniczych (c: i k: ks. [Romuald] Sołtysiński); 8 IX, Poznań. Msza św. polowa na placu między Uniwersytetem i Zamkiem na rozpoczęcie X Zjazdu Katolickiego, połączona z poświęceniem kamienia węgielnego pod Pomnik Najświętszego Serca Pana Jezusa (c: kard. August Hlond, k: o. Franciszek Kwiatkowski TJ).

1930: 29 VI, Poznań. Msza św. polowa na stadionie miejskim na zakończenie I Krajowego Kongresu Eucharystycznego (c: bp Adam Stefan Sapieha, k: bp Leon Wetmański); 13 VII, Szamotuły (k: ks. [Bolesław] Kaźmierski).

1931: 21 VI, Zbąszyń. Zakończenie XI Zjazdu Katolickiego (c: kard. August Hlond, k: ks. Franciszek Forecki); 2 II, Borek. Koronacja obrazu Matki Boskiej (c: bp Antoni Laubitz, k: kard. August Hlond).

1932: 20 III, Poznań. Msza św. polowa przed budynkiem Dowództwa VII Okręgu Korpusu z okazji imienin marszałka Józefa Piłsudskiego; 9 X, Rawicz.

1933: 25 VI, Wągrowiec. Z okazji XIII Zjazdu Katolickiego (c: kard. August Hlond, k: o. Norbert Uljasz).

1934: 19 III, Poznań. Msza św. polowa na Placu Wolności z okazji imienin marszałka Józefa Piłsudskiego (c: ks. Julian Wilkans, k: ks. Franciszek Dymarski).

1935: 27 I, Poznań, kościół oo. Jezuitów; 28 IV, Gniezno. Uroczystości odpustowe i zakończenie Jubileuszowego Roku Odkupienia (c: bp Walenty Dymek, k: bp Antoni Laubitz); 30 VI, Rogalinek.

1936: 26 IV, Gniezno. Uroczystości odpustowe połączone z przeniesieniem relikwii bł. Bogumiła z kościoła farnego Świętej Trójcy do katedry (c: kard. August Hlond, k: bp Józef Gawlina); 2 VIII, Poznań. Msza św. polowa na hippodromie połączona z uroczystością poświęcenia i wręczenia sztandaru 7. Pułkowi Strzelców Konnych, ufundowanego przez Polonię Amerykańską (c: ks. Julian Wilkans, k: ks. Stanisław Kruczek, proboszcz parafii Matki Boskiej Różańcowej w Passaic, w stanie New Jersey); 18 X, Szamotuły (k:

ks. Leonard Świdorski); 24 XII, Gniezno (c: bp Antoni Laubitz); 27 XII, Poznań, kościół farny. W 18. rocznicę wybuchu Powstania Wielkopolskiego (c: i k: ks. Paweł Steinmetz).

1937: 31 I, Środa Wielkopolska (k: ks. Eugeniusz Kapusta); 14 III, Słupia (k: ks. Jan Szmigielski); 25 IV, Gniezno. Odpustowa suma pontyfikalna (c: kard. August Hlond, k: bp Stanisław Okoniewski); 23 V, Kościan (c: ks. Stanisław Bednarkiewicz, k: ks. Eugeniusz Kapusta); 6 VI, Września (k: ks. Michał Klepacz); 29 VI, Poznań. Msza św. polowa na Placu Wolności na zakończenie Międzynarodowego Kongresu Chrystusa Króla (c: legat papieski kard. August Hlond, k: bp Józef Gawlina); 25 VII, Sieraków. Msza św. polowa z obozu harcerskiego (k: ks. Stanisław Skaziński); 29 VIII, Zaniemyśl. Msza św. polowa (k: ks. Ewaryst Nawrowski); 24 XII, Kaźmierz; 27 XII, Poznań, kościół farny. W 19. rocznicę wybuchu Powstania Wielkopolskiego (c: i k: ks. Paweł Steinmetz).

1938: 6 II, Gostyń (k: ks. Aleksander Fajęcki); 1 V, Gniezno. Uroczystości odpustowe (c: Kard. August Hlond, k: bp Walenty Dymek); 15 V, Kalisz; 22 V, Leszno (c: ks. Stefan Abt, k: ks. Józef Jasiewicz); 30 X, Iwanowice, miejsce urodzenia o. Augustyna Kordeckiego (c: kard. August Hlond, k: ks. [Marian] Kazubiński); 26 XII, Poznań, kościół farny. Z okazji 20. rocznicy wybuchu Powstania Wielkopolskiego (c: ks. Paweł Steinmetz, k: ks. [Hipolit] Kowalewicz).

1939: 23 IV, Gniezno. Uroczystości odpustowe (c: kard. August Hlond, k: ks. Józef Prądzyński); 16 VII, Inowrocław.

3. Transmisje z miejscowości spoza archidiecezji gnieźnieńskiej i poznańskiej

1927: 4 XII, Katowice.

1928: Wilno: 15 I, 25 III, 15 IV, 29 IV, 13 V; 20 V, Panewniki; Wilno: 3 VI, 10 VI, 8 VII, 22 VII, 29 VII, 5 VIII, 12 VIII, 19 VIII, 2 IX, 30 IX, 14 X, 4 XI, 25 XI, 9 XII, 23 XII.

1929: Wilno: 13 I, 27 I, 10 II, 24 II, 10 III, 24 III, 7 IV, 21 IV, 5 V, 9 VI, 23 VI, 30 VI, 7 VII, 21 VII, 28 VII, 11 VIII, 18 VIII, 1 IX; 29 IX, Katowice; Wilno: 13 X, 3 XI, 10 XI, 24 XI, 22 XII; 24 XII, Katowice; 29 XII, Wilno.

1930: Wilno: 12 I, 26 I, 9 II, 23 II, 9 III; 16 III, Kraków; Wilno: 23 III, 6 IV, 4 V, 1 VI, 15 VI, 20 VII, 27 VII; 10 VIII, Radom; 17 VIII, Spała; Wilno: 24 VIII, 7 IX, 21 IX, 5 X, 19 X, 2 XI, 14 XII; 24 XII, Katowice; 28 XII, Wilno.

1931: Wilno: 4 I, 11 I, 25 I, 8 II; 22 II, Piekary Wielkie; 22 III, Wilno; 29 III, Wilno; 12 IV, Kraków; 26 IV, Katowice; Piekary Wielkie: 17 V, 7 VI, 5 VII; 2 VIII, Kraków; 4 X, Wilno; 18 X, Kraków; 8 XI, Wilno; 22 XI, Kraków; 6 XII, Lwów; 13 XII, Kraków; 24 XII, Kraków; 27 XII, Lwów.

1932: 10 I, Lwów; 24, Kraków; 7 II, Lwów; 21 II, Kraków; 6 III, Kraków; 10 IV, Lwów; 24 IV, Lwów; 29 V, Lwów; 19 VI, Kraków; 3 VII, Kraków, 10 VII, Tczew; 17 VII, Piekary Wielkie; 24 VII, Augustów; 31 VII, Gdynia. Msza św. polowa z okazji

Święta Morza; 14 VIII, Gdynia; 15 VIII, Częstochowa-Jasna Góra. Z okazji 550-lecia obecności obrazu Matki Boskiej Częstochowskiej; 18 IX, Rzeszów; 23 X, Krosno. Uroczystość odsłonięcia pomnika Ignacego Łukasiewicza dłuta Jana Raszki; 6 XI, Wilno; 4 XII, Lwów; 11 XII, Lwów; 24 XII, Kraków.

1933: 1 I, Kraków; 8 I, Kraków; 5 II, Lwów; 19 II, Kraków; 12 III, Kraków; 26 III, Lwów; 9 IV, Kraków; 23 IV, Kraków; 21 V, Lwów; 28 V, Lwów; 18 VI, Częstochowa-Jasna Góra; 2 VII, Lwów; 9 VII, Lwów; 30 VII, Piekary Wielkie; 6 VIII, Warszawa; 13 VIII, Lwów; 20 VIII, Wilno; 3 IX, Spała; 12 IX, Wiedeń-Kahlenberg. W 250. rocznicę bitwy pod Wiedniem (c: kard. August Hlond, k (w języku polskim i niemieckim): bp Stanisław Okoniewski); 17 IX, Katowice; 8 X, Kraków; 15 X, Kraków; 29 X, Lwów; 1 XI, Kraków; 19 XI, Lwów; 26 XI, Wilno; 8 XII, Kraków; 10 XII, Lwów; 24 XII, Wilno; 25 XII, Kraków; 31 XII, Lwów.

1934: 6 I, Lwów; 14 I, Kraków; 21 I, Kraków; 2 II, Kraków; 4 II, Warszawa; 11 II, Oksywie; 18 II, Warszawa; 25 II, Lwów; 4 III, Kraków; 11 III, Warszawa; 25 III, Kraków; 1 IV, Lwów; 8 IV, Kraków; 15 IV, Warszawa; 29 IV, Kraków; 6 V, Lwów; 13 V, Warszawa; 20 V, Kraków; 27 V, Warszawa; 3 VI, Lwów; 10 VI, Warszawa; 17 VI, Warszawa; 1 VII, Kraków; 8 VII, Warszawa; 15 VII, Lwów; 22 VII, Kraków; 29 VII, Panewniki; 5 VIII, Warszawa. Msza św. polowa z okazji zjazdu Polaków z zagranicy; 12 VIII, Kraków; 19 VIII, Lwów; 26 VIII, Kraków; 9 IX, Chełm; 16 IX, Kraków; 23 IX, Lwów; 7 X, Bochnia. Koronacja obrazu Matki Boskiej Bocheńskiej; 14 X, Warszawa; 21 X, Łódź; 28 X, Warszawa; 1 XI, Kraków; 2 XI, Lwów; 11 XI, Łódź; 18 XI, Warszawa; 25 XI, Łódź; 2 XII, Lwów; 8 XII, Kraków; 16 XII, Warszawa; 23 XII, Lwów; 24 XII, Częstochowa-Jasna Góra; 25 XII, Warszawa; 26 XII, Łódź; 30 XII, Kraków.

1935: 1 I, Warszawa; 6 I, Lwów; 20 I, Warszawa; 2 II, Kraków; 3 II, Warszawa; 10 II, Gdynia. Z okazji 15. rocznicy zaślubin Polski z morzem; 17 II, Warszawa; 24 II, Łódź; 10 III, Warszawa; 17 III, Warszawa; 24 III, Kraków; 31 III, Warszawa; 7 IV, Toruń; 21 IV, Pelplin; 3 V, Warszawa; 5 V, Lwów; 12 V, Warszawa; 26 V, Warszawa; 2 VI, Warszawa; 9 VI, Warszawa; 23 VI, Łódź; 7 VII, Kraków; 21 VII, Warszawa; 28 VII, Łódź; 4 VIII, Wilno; 11 VIII, Zakopane. Z okazji Święta Gór; 18 VIII, Katowice; 1 IX, Kraków; 13 X, Łódź; 20 X, Kraków; 27 X, Toruń; 1 XI, Warszawa; 3 XI, Warszawa; 17 XI, Warszawa; 24 XI, Łódź; 1 XII, Kraków; 8 XII, Warszawa; 15 XII, Toruń; 24 XII, Wilno; 26 XII, Warszawa; 29 XII, Toruń.

1936: 1 I, Kraków; 5 I, Warszawa; 6 I, Lwów; 12 I, Łódź; 19 I, Warszawa; 26 I, Wilno; 2 II, Toruń; 9 II, Warszawa; 16 II, Kraków; 23 II, Lwów; 1 III, Łódź; 8 III, Warszawa; 22 III, Toruń; 29 III, Warszawa; 5 IV, Pelplin; 13 IV, Warszawa; 19 IV, Warszawa; 3 V, Katowice. Msza św. polowa w 15. rocznicę wybuchu III Powstania Śląskiego; 10 V, Warszawa, kościół św. Antoniego. Z okazji 18. rocznicy bitwy pod Kaniowem; 17 V, Gdynia. Msza św. połączona z poświęceniem bandery na M/S „Batory” przed pierwszym rejssem do Stanów Zjednoczonych; 24 V, Częstochowa-Jasna Góra. Uroczystość obrania Najświętszej Marii Panny na Patronkę młodzieży akademickiej (c: kard. August Hlond, k: bp Antoni Szlagowski); 31 V, Katowice; 7 VI, Przemyśl. Msza św. polowa z okazji Diecezjalnego Kongresu Eucharystycznego (c: abp Bolesław Twardowski, k: bp Franciszek

szek Lisowski); 14 VI, Toruń; 21 VI, Włocławek; 28 VI, Warszawa. Msza św. polowa z okazji Święta Morza (c: i k: bp Józef Gawlina); 5 VII, Warszawa; 12 VII, Toruń; 19 VII, Łódź; 26 VII, Warszawa; 9 VIII, Warszawa; 16 VIII, Piekary Wielkie; 23 VIII, Toruń; 30 VIII, Warszawa; 6 IX, Chełm; 13 IX, Warszawa. Msza św. polowa na Placu Zamkowym z okazji 400. rocznicy urodzin ks. Piotra Skargi, uroczyste odsłonięcie tablicy pamiątkowej na Zamku Królewskim (c: kard. Aleksander Kakowski); 20 IX, Chyrów koło Lwowa. Z okazji 50-lecia Zakładu Wychowawczego dla Chłopców im. Św. Józefa (c: bp Franciszek Barda, k: bp Kazimierz Tomczak); 27 IX, Częstochowa-Jasna Góra. Z okazji pielgrzymki do Częstochowy Katolickiego Związku Kobiet (c: kard. August Hlond, k: bp Franciszek Lisowski); 4 X, Grodno; 11 X, Warszawa; 25 X, Toruń; 1 XI, Łódź; 8 XI, Lubliniec. Z okazji 600-lecia parafii (c: bp Stanisław Adamski, k: ks. Stanisław Maśliński); 15 XI, Łódź; 22 XI, Warszawa; 29 XI, Toruń; 6 XII, Wilno; 13 XII, Grodno. Z okazji 350. rocznicy śmierci króla Stefana Batorego; 20 XII, Lwów.

1937: 1 I, Warszawa; 3 I, Toruń; 6 I, Lwów; 10 I, Łódź; 17 I, Warszawa; 24 I, Toruń; 7 II, Lwów; 14 II, Bydgoszcz; 21 II, Wilno; 28 II, Łódź; 7 III, Warszawa; 21 III, Łódź; 28 III, Warszawa; 29 III, Lwów; 4 IV, Toruń; 11 IV, Wilno; 18 IV, Warszawa; 2 V, Lwów; 9 V, Warszawa; 16 V, Lwów; 30 V, Warszawa; 13 VI, Liskowo; 20 VI, Warszawa; 27 VI, Katowice; 4 VII, Chełmno; 11 VII, Gdynia. Z okazji Dnia Morza; 18 VII, Warszawa; 1 VIII, Łódź; 8 VIII, Kraków. Msza św. polowa z okazji zjazdu legionistów; 15 VII, Wilno; 22 VIII, Wisła. Msza św. polowa z okazji Tygodnia Gór; 5 IX, Lwów; 12 IX, Chełmno; 19 IX, Warszawa; 26 IX, Toruń; 3 X, Warszawa; 10 X, Warszawa; 17 X, Wejherowo. Msza św. polowa połączona z wręczeniem sztandaru Batalionowi Morskiemu z Wejherowa (c: i k: bp Józef Gawlina); 24 X, Przemyśl; 31 X, Warszawa; 1 XI, Łódź; 7 XI, Koronowo; 14 XI, Warszawa; 21 XI, Łódź; 28 XI, Toruń; 5 XII, Wilno; 12 XII, Janów; 19 XII, Sierpc; 26 XII, Warszawa.

1938: 1 I, Lwów; 2 I, Łódź; 6 I, Lwów; 9 I, Warszawa; 16 I, Wilno; 23 I, Jastrzębie Górne; 30 I, Warszawa; 13 II, Toruń; 20 II, Łódź; 27 II, Warszawa; 6 III, Lwów; 13 III, Wilno; 20 III, Warszawa; 27 III, Piekary Wielkie; 3 IV, Wilno; 10 IV, Warszawa; 18 IV, Wilno; 24 IV, Tarnopol; 8 V, Częstochowa-Jasna Góra; 29 V, Budapeszt. Z okazji Międzynarodowego Kongresu Eucharystycznego; 5 VI, Wilno; 12 VI, Kraków, kościół Serca Jezusowego oo. Jezuitów. Msza św. z racji przywiezienia relikwii św. Andrzeja Boboli; 19 VI, Stanisławów; 26 VI, Nowy Sącz; 3 VII, Swarzewo; 10 VII, Lwów; 17 VII, Zamość; 24 VII, Krzemieniec; 31 VII, Nowogródek; 7 VIII, Słomniki; 14 VIII, Troki; 21 VIII, Chorzów; 28 VIII, Wilno; 4 IX, Kraków; 11 IX, Warszawa; 18 IX, Tarnów; 25 IX, Częstochowa-Jasna Góra. Z okazji zlotu Katolickiego Związku Młodzieży Męskiej; 2 X, Zaleszczyki; 9 X, Kraków-Dębniaki; 16 X, Stołpce; 23 X, Żyrardów; 1 XI, Cierlicko Górne; 6 XI, Lwów; 13 XI, Warszawa; 20 XI, Lwów. W 20. rocznicę obrony Lwowa; 27 XI, Warszawa; 4 XII, Tarnowskie Góry; 11 XII, Koło; 18 XII, Warszawa; 24 XII, Jabłonków; 25 XII, Kraków.

1939: 6 I, Lwów; 8 I, Warszawa; 15 I, Łódź; 22 I, Warszawa; 29 I, Toruń; 5 II, Lublin; 12 II, Lwów; 26 II, Miechów; 5 III, Warszawa; 19 III, Wilno; 26 III, Łódź; 2 IV, Warszawa; 10 IV, Kraków; 16 IV, Lida; 30 IV, Warszawa; 7 V, Białystok; 14 V, Trzynieć;

21 V, Lublin; 28 V, Biecz. W 350. rocznicę śmierci bpa Marcina Kromera (c: bp Franciszek Lisowski); 4 VI, Ossów. Msza św. połowa połączona z odsłonięciem pomnika ks. Ignacego Skorupki; 11 VI, Częstochowa-Jasna Góra; 18 VI, Bydgoszcz; 25 VI, Spała, kaplica prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej (k: ks. Jan Humpola); 2 VII, Warszawa; 9 VII, Jazłowiec. Msza św. połączona z koronacją figury Matki Boskiej Jazłowieckiej (c: abp Bolesław Twardowski, k: kard. August Hlond, który też dokonał koronacji); 23 VII, Warszawa; 30 VII, Augustów; 6 VIII, Kraków. Msza św. połowa w 25. rocznicę Czynu Legionistów; 13 VIII, Piekary Wielkie; 27 VIII, Orłowa.

II. INNE NABOŻEŃSTWA

1928: Nabożeństwa pasyjne z katedry poznańskiej: 11 III (k: ks. Stanisław Adamski), 25 III.

1929: Nabożeństwa pasyjne z katedry poznańskiej: 17 II, 24 II (k: ks. Stanisław Adamski), 3 III (k: ks. Kazimierz Kowalski), 10 III (k: ks. Kazimierz Kowalski), 17 III (k: ks. Kazimierz Kowalski), 24 III (k: ks. Kazimierz Kowalski). 30 V, Procesja Bożego Ciała w Poznaniu (c: kard. August Hlond).

1930: Nabożeństwa pasyjne z katedry poznańskiej: 23 III (k: ks. [Stanisław] Lisoń), 30 III (k: ks. [Stanisław] Lisoń), 6 IV (k: ks. [Stanisław] Lisoń). 19 VI, Procesja Bożego Ciała w Poznaniu (c: kard. August Hlond).

1931: Nabożeństwa pasyjne z katedry poznańskiej: 22 II (k: ks. Józef Kłós), 1 III (k: ks. Józef Kłós), 8 III (k: ks. Józef Kłós), 15 III (k: ks. Józef Kłós), 22 III (k: ks. Józef Kłós), 29 III (k: ks. Józef Kłós).

1932: Nabożeństwa pasyjne z katedry poznańskiej: 21 II (k: ks. Józef Kłós), 28 II (k: ks. Józef Kłós), 6 III (k: ks. Józef Kłós), 13 III (k: ks. Józef Kłós), 20 III (k: ks. Józef Kłós).

1933: Nabożeństwa pasyjne z katedry poznańskiej: 5 III (k: ks. Nikodem Cieszyński), 12 III (k: ks. Nikodem Cieszyński), 26 III (k: ks. Nikodem Cieszyński), 2 IV (k: ks. Nikodem Cieszyński), 9 IV (k: ks. Nikodem Cieszyński). Nabożeństwa majowe z kaplicy Matki Boskiej Częstochowskiej na Jasnej Górze: 3 V, 6 V, 13 V, 20 V, 27 V.

1936: Nabożeństwa majowe: 2 V (Wilno-Ostra Brama), 9 V (Piekary Śląskie), 16 V (Wilno-Ostra Brama), 23 V (Częstochowa-Jasna Góra), 30 V (Wilno-Ostra Brama).

1937: 26 III, Poznań, kościół katedralny. Nabożeństwo Wielkopiątkowe. 19 XII, Poznań, kościół katedralny. Roraty.

1939: 7 IV, Kalwaria Zebrzydowska. Nabożeństwo Wielkopiątkowe.

III. OKOLICZNOŚCIOWE UROCZYSTOŚCI RELIGIJNE

1932: 30 X, Poznań. Poświęcenie Pomnika Najświętszego Serca Pana Jezusa (Pomnika Wdzięczności). W programie m.in.: przyjazd i powitanie Prymasa Polski ks. kardynała Augusta Hlonda; dwie pieśni w wykonaniu chóru: „Ecce Sacerdos Magnus” ks. Antoniego Chlondowskiego i „Bogurodzica”; przemówienie przewodniczącego Komitetu Budowy Pomnika starosty krajowego Ludwika Begale; w wykonaniu chóru i orkiestry „Hymn do Serca Jezusowego”; odsłonięcie i poświęcenie Pomnika przez kard. Augusta Hlonda, jego przemówienie; chóralne odmówienie przez alumnów Arcybiskupiego Seminarium Duchownego Wyznania wiary (Credo) i Litanii do Najświętszego Serca Pana Jezusa; Polskie „Te Deum” Feliksa Nowowiejskiego w wykonaniu chóru i orkiestry pod dyrekcją kompozytora; błogosławieństwo apostolskie; pieśń: „Boże coś Polskę”.

1933: 1 IV, Watykan. Uroczysta inauguracja Roku Świętego przez papieża Piusa XI. 24 VI, Wągrowiec. Odsłonięcie i poświęcenia przez kard. Augusta Hlonda pomnika ks. Jakuba Wujka; k: o. Gołębiowski.

1937: 29 VI, Poznań. Demonstracja przed Pomnikiem Najświętszego Serca Pana Jezusa w Poznaniu na zakończenie Międzynarodowego Kongresu Chrystusa Króla. M.in. przemówienie legata papieskiego kardynała Augusta Hlonda, udzielenie przez niego błogosławieństwa.

1938: 17 IV, Watykan. Uroczystość kanonizacyjna bł. Andrzeja Boboli pod przewodnictwem papieża Piusa XI. 30 X, Szczytniki. Odsłonięcie pomnika ks. Augustyna Kordeckiego przez marszałka Edwarda Rydza-Śmigłego w obecności kard. Augusta Hlonda.

1939: 12 III, Watykan. Koronacja Ojca św. Piusa XII.

IV. WYDARZENIA KOŚCIELNE

1928: 22 XI, Poznań. Uroczysta akademie z okazji 25. rocznicy ogłoszenia przez papieża Piusa X motu proprio o muzyce kościelnej „Inter pastoralis officii sollicitudines”. W programie m.in.: bp Karol Radoński: Motu Proprio Piusa X, Symfonię organową nr 3 a-moll op. 45 Feliksa Nowowiejskiego wykonał kompozytor, cztery motety zaśpiewał chór katedralny pod dyrekcją ks. Wacława Gieburowskiego; (transmisja z Auli UP).

1929: 24 II, Poznań. Akademia z okazji Akademickiego Dnia Misyjnego. W programie m.in.: bp Karol Radoński – przemówienie wstępne, ks. Nikodem Cieszyński: Kościół a rozbudzenie się ludów pogańskich, Symfonię organową nr 1 a-moll op. 45 Feliksa Nowowiejskiego zagrał kompozytor, kilka pieśni wykonał chór Gimnazjum im. K. Marcinkowskiego pod kierunkiem ks. Michała Krawczyka; (transmisja z Auli UP).

3 III, Poznań. Akademia Papieska z okazji 50. rocznicy święceń kapłańskich papieża Piusa XI, 7. rocznicy Jego pontyfikatu i podpisania przez Watykan traktatów laterańskich z państwem włoskim dnia 11 lutego 1929 roku. W programie m.in.: prezes Ligi Katolic-

kiej Paweł Gantkowski – zagajenie, ks. Józef Kłos: Refleksje o wskrzeszeniu państwa kościelnego, chór katedralny pod kierunkiem ks. Wacława Gieburowskiego zaśpiewał „Tu es Petrus” Giovanniego Palestriny, „Ego sum pastor bonus” Mikołaja Zieleńskiego i „Psalm 100” Felixa Mendelssohna; (transmisja z Auli UP).

8 IX, Poznań. Obrady X Zjazdu Katolickiego (m.in. wystąpienie kard. Augusta Hlonda; transmisja z Auli UP).

10 IX, Poznań. Uroczyste otwarcie Polskiego Kongresu Muzyczno-Liturgicznego pod protektoratem kard. Augusta Hlonda. W programie m.in.: prezes Związku Chórów Kościelnych ks. Wacław Faustman – zagajenie, przemówienie kard. Augusta Hlonda, ks. Wacław Lewandowski: Istota i zadania katolickiej muzyki kościelnej; utwory Ferenc Liszta i Palestriny wykonali: Oskar Hermańczyk – organy oraz chóry: katedry pelplińskiej pod dyrekcją ks. Jana Wiśniewskiego i katedry poznańskiej pod dyrekcją ks. Wacława Gieburowskiego; (transmisja z Auli UP). 4 X, Poznań. Akademia ku czci św. Franciszka z Asyżu. W programie: prof. Edward Niezabitowski: Stosunek człowieka do zwierząt, ks. Nikodem Cieszyński: Św. Franciszek z Asyżu jako przyjaciel zwierząt, Feliks Nowowiejski wykonał na organach fragment oratorium „Święty Franciszek” Edgara Tinela oraz własną improwizację na temat „Hymnu do słońca” Edgara Tinela, Gertruda Konatkowska zagrała na fortepianie „Dwie legendy” Ferenc Liszta.

1930: 1 VI, Poznań. Uroczysta akademie ku czci bł. ks. Jana Bosko. W programie m.in.: przemówienie kard. Augusta Hlonda o działalności bł. Jana Bosko, prof. Paweł Gantkowski: Myśl przewodnia w wychowaniu młodzieży bł. Jana Bosko, chór katedralny pod kierunkiem ks. Wacława Gieburowskiego wykonał „Alleluja” z oratorium „Mesjasz” Georga Fryderyka Haendla i „Benedictus” Edgara Tinela; (transmisja z Auli UP).

26 VI, Poznań. I Krajowy Kongres Eucharystyczny. W programie: prezes komitetu wykonawczego Kongresu oraz prezes Ligi Katolickiej prof. Paweł Gantkowski – przemówienie wstępne, wystąpienie kard. Augusta Hlonda, odczytanie listu od Ojca świętego, powitanie przez przedstawicieli władz; referaty: o. Jan Rostworowski TJ: Eucharystia w życiu Kościoła, prof. Leon Halban: Eucharystia źródłem pełni życia jednostki, prof. Klemens Jędrzejewski: Eucharystia fundamentem rodziny; (transmisja z tzw. „Rotundy” na terenach Powszechnej Wystawy Krajowej).

27 VI, Poznań. I Krajowy Kongres Eucharystyczny. Referaty: o. Józef Krzyszkowski TJ: Żywotność misyjna przez Eucharystię, ks. Paweł Kirstein: Pomoc udzielana misjom przez papieskie dzieła misyjne, ks. Zygmunt Choromański: Polski odnowienie w Eucharystii, prof. Oskar Halecki: Eucharystia a odnowienie świata; (transmisja z tzw. „Rotundy” na terenach Powszechnej Wystawy Krajowej).

28 VI, Poznań. I Krajowy Kongres Eucharystyczny. Referaty: ks. Stefan Janiak: Eucharystia a Caritas, prof. Antoni Jurasz: Rola szpitalnictwa zakonnego w Polsce w dobie obecnej, ks. Stanisław Adamski: Eucharystia źródłem akcji katolickiej; uchwalenie rezolucji Kongresu, przemówienie wojewody Adolfa Bnińskiego, zamknięcie obrad; (transmisja z Auli UP i z tzw. „Rotundy” na terenach Powszechnej Wystawy Krajowej).

26 X, Poznań. Akademia z okazji VII Dnia Katolickiego. M.in. kard. August Hlond mówił o znaczeniu i doniosłości Dnia Katolickiego; (transmisja z Auli UP).

1931: 8 II, Poznań. Akademia Papieska z okazji 9. rocznicy pontyfikatu Piusa XI. W programie m.in.: kard. August Hlond omówił ogłoszoną 31 grudnia 1930 roku encyklikę

„Casti connubii” poświęconą małżeństwu chrześcijańskiemu, ks. Aleksander Żychliński: Papiestwo a kultura duszy, chór katedralny pod kierunkiem ks. Wacława Gieburowskiego zaśpiewał motet Andrea Gabrieli „Jubilate Deo, omnis terra”; (transmisja z Auli UP).

14 VI, Poznań. Uroczysta akademie ku czci św. Antoniego z okazji 700. rocznicy śmierci. W programie m.in.: o. Dominik Bednarz – zagajenie, ks. Józef Kłós mówił o życiu zakonnym św. Antoniego, prof. Paweł Gantkowski: Święty Antoni w życiu społecznym, chór seraficki i chór mieszany przy kościele oo. Franciszkanów z towarzyszeniem orkiestry pod dyrekcją Józefa Herrmanna wykonał utwór dyrygenta pt. „Ozdoło Padwy”; (transmisja z Domu Rzemieślniczego).

20 VI, Zbąszyń. XI Zjazd Katolicki. W programie m.in.: wicekurator Okręgu Szkolnego Poznańskiego Ignacy Stein: Rodzina, państwo i Kościół w dziele chrześcijańskiego wychowania; manifestacja wieczorna na Rynku.

21 VI, Zbąszyń. XI Zjazd Katolicki. W programie m.in.: ks. Ludwik Jarosz: Pius XI jako wychowawca katolickiego typu młodzieńca, Irena Wyszyńska: Ideał dziewczęcia polskiego w myśl encykliki papieskiej.

1932: 2 VII, Kępno. Otwarcie XII Zjazdu Katolickiego. M.in. przemówienie kard. Augusta Hlonda.

4 X, Poznań. Akademia ku czci św. Franciszka z Asyżu zorganizowana przez Towarzystwo Opieki nad Zwierzętami.

4 XII, Poznań. Akademia Miłosierdzia zorganizowana przez Poznański Caritas. W programie m.in.: kard. August Hlond – zagajenie, ks. Józef Prądzyński mówił o dziele miłosierdzia, aktorka Teatru Nowego Halina Cieszkowska odczytała nowelę Lwa Tołstojaja pt. „Gdzie miłość, tam Bóg”, śpiewał chór poznańskiej parafii Najświętszego Serca Jezusa; (transmisja z kina „Słońce”).

1933: 12 II, Poznań. Akademia Papieska z okazji 11. rocznicy pontyfikatu papieża Piusa XI. W programie m.in.: kard. August Hlond – zagajenie, prof. Jan Sajdak omówił działalność naukową Ojca świętego, chór katedralny pod kierunkiem ks. Wacława Gieburowskiego zaśpiewał „Tu es Petrus” Giovanniego Palestriny i Psalm 42 Felixa Mendelssohna; (transmisja z Auli UP).

24 VI, Wągrowiec. Otwarcie XIII Zjazdu Katolickiego. M.in. wystąpienie kard. Augusta Hlonda, prof. Pawła Gantkowskiego i ks. [Franciszka] Wróblewskiego.

3 XII, Poznań. Akademia Miłosierdzia zorganizowana przez Poznański Okręg „Caritas” z okazji stulecia istnienia Towarzystwa św. Wincentego a Paulo. M.in.: kard. August Hlond mówił o zasługach dla Kościoła Fryderyka Ozanama (1813-1853), założyciela Towarzystwa, a referat o jego życiu i działalności wygłosił ks. [Kazimierz] Kowalski; śpiewał chór Arion pod dyrekcją Aleksandra Klichowskiego; (transmisja z kina „Słońce”).

1934: 18 II, Poznań. Akademia Papieska z okazji 12. rocznicy pontyfikatu papieża Piusa XI. W programie: prof. Paweł Gantkowski – zagajenie, kard. August Hlond mówił o nieprzychylnych Ojcu Świętemu opiniach części prasy światowej, Kazimierz Marian Morawski: Główne znamiona pontyfikatu Piusa XI, chór katedralny pod dyrekcją ks. Wacława Gieburowskiego wykonał Antona Brucknera „Ecce Sacerdos Magnus”, Mikołaja Gomółki Psalm 12, Tomaso L. Vittoria „O quam gloriosum est regnum”; (transmisja z Auli UP).

1935: 17 II, Poznań. Akademia Papieska z okazji 13. rocznicy pontyfikatu papieża Piusa XI. W programie: kard. August Hlond – słowo wstępne, Stanisław Sławski przedstawił polityczną działalność Ojca świętego, a następnie omówił traktat laterański zawarty w 1929 roku, chór katedralny pod dyrekcją ks. Wacława Gieburowskiego wykonał dwa utwory Giovanniego Palestriny – „Tu es Petrus” i motet „Laudate Dominum omnes gentes” oraz Wacława z Szamotuł „Ego sum Pastor bonus”; (transmisja z Auli UP).

1937: 25 VI, Poznań. Międzynarodowy Kongres Chrystusa Króla (Transmisja fragmentu obrad). 28 VI, Poznań. XVII Zjazd Katolicki (Transmisja fragmentu zjazdu).

1938: 26 V, Poznań. Inauguracja prac Zrzeszenia Radiosłuchaczy Katolików.

V. PRZEMÓWIENIA RADIOWE KARDYNAŁA AUGUSTA HLONDA, PRYMASA POLSKI

1936: 24 XII. Przemówienie wigilijne.

1937: 9 X. Przemówienie z okazji Tygodnia Miłosierdzia. 24 XII. Przemówienie wigilijne.

1938: 10 X. Przemówienie z okazji Tygodnia Miłosierdzia. 24 XII. Przemówienie wigilijne.

VI. KONCERTY MUZYKI SAKRALNEJ

1927: 24 XII. Wieczór kolęd poprzedzony prelekcją ks. Bronisława Gładysza. Wykonawcy: Bogna Miłska – sopran, Kajetan Kopczyński – baryton, orkiestra pod dyrekcją Stefana Sternalskiego.

1928: 6 IV (Wielki Piątek). Koncert religijny. Wykonawcy: chór kolegiaty farnej w Poznaniu pod dyrekcją Aleksandra Klichowskiego, Wanda Roesslerówna – mezzosopran, Franciszek Łukasiewicz – akompaniament. W programie: Giovanni Palestrina: O bone Jesu; Joseph Haydn: Tenebrae factae sunt; Saverio Mercadante: O Mario, bądź pozdrowiona, L'Abondamnata; Franz Witt: Adoremus Te; Franz Schubert: Ave Maria; Gioacchino Rossini: Stabat Mater; Franz Gruber: Ave Maria.

7 IV (Wielka Sobota). Koncert religijny. Wykonawcy: Feliks Nowowiejski – organy, Zofia Fedyczkowska – sopran, Kajetan Bojarski – tenor. W programie: Jan Sebastian Bach: wstępy do chorałów „O głowo pełna krwawych ran” i „Zmiłuj się nad nami”, aria z „Pasji według św. Jana”, „Crucifixus” z „Wielkiej Mszy h-moll”; Ferenc Liszt: Płacze, skargi, troski, trwoga – to Chrystusa łzawy chleb; Gioacchino Rossini: fragment z „Stabat Mater”; Felix Mendelssohn: aria z oratorium „Eliasz”; Feliks Nowowiejski: aria z oratorium „Quo vadis”; Thomas Tallis: Lamentacje Jeremiasza; Victor Patric Vretblad: Wielki Piątek; Otto Malling: Śmierć Chrystusa.

8 IV (Niedziela Zmartwychwstania Pańskiego). Koncert religijny. Wykonawcy: chór kolegiaty farnej w Poznaniu pod dyrekcją Aleksandra Klichowskiego, Maria Rogalińska-Daum – sopran, Włodzimiera Jarochowska – mezzosopran, Janusz Nowak – bas, Feliks Nowowiejski – organy, Franciszek Łukasiewicz – akompaniament. W programie: Jan Sebastian Bach: Chrystus zmartwychwstał (chorał), Toccata i fuga d-moll; Georg Friedrich Haendel: Pozwól mi płakać – aria z opery „Rinaldo”; Joseph Haydn: aria z oratorium „Stworzenie świata”; Otto Malling: Poranek wielkanocny; Richard Wagner: modlitwa Elżbiety z opery „Tannhaeuser”; Ludwig van Beethoven: dwie pieśni religijne; Luigi Rossi: Alleluja wielkanocne (fuga); Paolo Tosti: Przywróć mi spokój; Józef Kromolicki: cztery pieśni kościelne; Feliks Nowowiejski: improwizacja na temat sekwencji wielkanocnej „Victimae Paschali Laudes”.

1929: 14 I. Recital organowy ks. Jana Wiśniewskiego z Pelplina. W programie utwory Ferenc Liszta: fragmenty z „Mszy koronacyjnej”, fragmenty z oratorium „Chrystus”, Ave Maria; (transmisja z kościoła oo. Jezuitów w Poznaniu).

29 III (Wielki Piątek). Koncert chóru kolegiaty farnej w Poznaniu pod dyrekcją Aleksandra Klichowskiego. W programie: Vincenzo Ruffo: Adoramus Te, Christe; Orlando di Lasso: Libera sue, Tibi soli peccavi, Ecce enim, Miserere mei Domine; papież Grzegorz I: Audi, benigne conditor (chorał); Giovanni Palestrina: Improperium expectavit, Stabat Mater; Tomas Luis de Vittoria: O, popole mi; Joseph Haydn: Tenebrae factae sunt; św. Bernard z Clairvaux: Salve, caput cruentantum.

10 IX. Koncert organowy i motetów polskich w ramach Polskiego Kongresu Muzyczno-Liturgicznego. Wykonawcy: Józef Pawlak – organy, Bronisław Rutkowski – organy, chór katedralny z Pelplina pod dyrekcją ks. Jana Wiśniewskiego i inni. W programie: Orlando di Lasso: Adoramus Te; Claudio Casciolini: O vos omnes; ks. Jan Wiśniewski: O admirabile commercium; Mieczysław Surzyński: Sonata organowa; Bolesław Wallek-Walewski: Ave Maria; Feliks Nowowiejski: Motet Mariański, Sonata organowa op. 45; Józef Kromolicki: fragmenty z „Mszy d-moll”; ks. Wacław Gieburowski: Ave Maria; ks. Antoni Chlondowski: Salvam fac rempublicam; (transmisja z Auli UP).

1930: 2 II. Kolędy polskie w wykonaniu chóru operowego z Poznania pod kierunkiem Jerzego Soplidy. W programie m.in.: Rozkwitnęła się lilija, Apokaliptyczny Baranku, Cieszmy się, Nocnej chwili, Wiwat dzisiaj, Pan z Nieba i z łona.

10 IV. Koncert religijny. Wykonawcy: chór Gimnazjum św. Marii Magdaleny w Poznaniu pod dyrekcją Alfreda Rosenberga, Feliks Nowowiejski – organy. W programie: Jan Sebastian Bach: O Jezu mój, Ty światło moje, wstępy do chorałów: „O głowo pełna krwawych ran”, „Zmiłuj się nad nami”, „Baranek Boży”, Toccata i fuga d-moll; Luigi Cherubini: Requiem c-moll.

19 IV (Wielka Sobota). Koncert religijny. Wykonawcy: Maria Trąmpczyńska – alt, Feliks Nowowiejski – organy, Franciszek Łukasiewicz – akompaniament; (transmisja z Auli UP).

9 VI. Koncert utworów religijnych. Wykonawcy: Gabriela Krygier-Bernacka – sopran, Klara Kaulfusówna – skrzypce, Franciszek Łukasiewicz – fortepian.

11 VI. Koncert klasycznej muzyki religijnej. Wykonawcy: chór mieszany kościoła oo. Franciszkanów w Poznaniu pod dyrekcją Józefa Herrmanna, orkiestra Towarzystwa Lite-

racko-Artystycznego, Władysława Gogajewiczowa – mezzosopran, Feliks Nowowiejski – organy, Kuligórska – alt, Kierczyński – tenor.

13 X. Koncert religijnej muzyki polskiej. Wykonawcy: poznański chór „Harmonia” pod dyrekcją Stefana Poradowskiego, Maria Trąmpczyńska – mezzosopran, Feliks Nowowiejski – organy; (transmisja z Auli UP).

1931: 5 III. Koncert religijny. Wykonawcy: chór kościelny i orkiestra symfoniczna 55 Pułku Piechoty w Lesznie pod dyrekcją A. Rymarczyka, Laskowska – sopran, Prałatówna – sopran, Lisiecka – sopran, Ratajski – tenor, Górecki – bas, Poćwierz – bas; w programie: Joseph Haydn: Msza b-dur; (transmisja z Leszna).

3 IV (Wielki Piątek). Joseph Haydn: Siedem ostatnich słów Chrystusa na Krzyżu – wersja na kwartet skrzypcowy. Wykonawcy: Władysław Witkowski – skrzypce, Feliks Dąbrowski – skrzypce, Jan Rakowski – altówka, Mieczysław Rozmarynowicz – wiolonczela.

4 IV (Wielka Sobota). Koncert religijny. Wykonawcy: chór kolegiaty farnej w Poznaniu pod dyrekcją Aleksandra Klichowskiego, Maria Szrajberówna – skrzypce, Franciszek Łukasiewicz – fortepian. W programie m.in.: Bernhard Kothe: Jesu dulcis memoria, fragm. „Stabat Mater”; Vincenzo Ruffo: Adoramus Te, Christe; Bolesław Wallek-Walewski: Psalm; Tomaso Vittoria: Popule meus, O, popule mi; Pietro Nardini: koncert skrzypcowy; Jakob Handl: Ecce quomodo moritur iustus; Joseph Haydn: Tenebrae factae sunt.

19 X. Recital organowy ks. Jana Wiśniewskiego. W programie utwory Alexandra Guilmanta; (transmisja z kościoła oo. Jezuitów w Poznaniu).

22 X. Koncert religijny. Wykonawcy: chór oo. Franciszkanów w Poznaniu pod dyrekcją Józefa Herrmanna, Klara Kaulfusówna – skrzypce, Roman Kiedrowski – tenor, Marian Sauer – fortepian. W programie: Józef Herrmann: Hasło, Chwal Pana duszo moja, Ave Maria (w wykonaniu chóru), Preludium nr 1 i 2, Ave Maria (na skrzypce i głos tenorowy); ks. Waław Gieburowski: Jesu dulcis memoria; Feliks Nowowiejski: Motet Mariański.

2 XI. Koncert religijny. Wykonawcy: Feliks Nowowiejski – organy, Kajetan Bojarski – tenor. W programie: Feliks Nowowiejski: Improwizacja na temat gregoriański „Requiem aeternam”, Dzień zaduszny, adagio z „Symfonii II”; Mikołaj Gomółka: Psalm XIII; Otto Malling: Golgota; motet „Pie Jesu”; Edmund Missa: Pieśń do Matki Boskiej; Michał Świerzyński: Ostatnia komunia; Mieczysław Surzyński: Święty Boże; (transmisja z kościoła oo. Jezuitów w Poznaniu).

24 XII. Koncert kolędowy poznańskiego chóru „Arion” pod dyrekcją Aleksandra Klichowskiego.

1932: 26 V. Pieśni religijne. Wykonawcy: Włodzimiera Jarochowska – mezzosopran, Stanisław Roy – tenor.

12 VI. Koncert religijny z okazji zakończenia jubileuszu 700-lecia śmierci i kanonizacji św. Antoniego z Padwy. Wykonawcy: chór seraficki kościoła oo. Franciszkanów w Poznaniu pod dyrekcją Jana Chmielewskiego, chór męski „Echo” z Poznania pod dyrekcją Feliksa Nowowiejskiego, Włodzimiera Jarochowska – mezzosopran, Stanisław Roy – tenor, Feliks Nowowiejski – organy, Władysław Drzewiecki – fortepian. W programie m.in.: Wilhelm Kienzl: aria z opery „Ewangelista”; Paolo Tosti: Przywróć mi spokój;

Feliks Nowowiejski: aria św. Heleny z oratorium „Znalezienie Świętego Krzyża”; ponadto na wstępie prof. Jan Sajdak przedstawił św. Antoniego na tle epoki, w której żył oraz mówił o jego działalności głównie w Afryce i we Włoszech, o Świętym mówił też kard. August Hlond; (transmisja z Auli UP).

1 XI. Koncert ku czci Wszystkich Świętych. Wykonawcy: Feliks Nowowiejski – organy, Gertruda Linckówna – mezzosopran; (transmisja z Auli UP).

1 XI. Koncert religijny Poznańskiego Towarzystwa Oratoryjnego pod kierunkiem Stanisława Wiechowicza.

8 XII. Koncert religijny ku czci Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Marii Panny pod protektoratem kard. Augusta Hlonda. Wykonawcy: chór „Harmonia” z Poznania pod dyrekcją Mariana Weigta, Maria Pomorska – śpiew, Feliks Nowowiejski – organy; (transmisja z Auli UP).

1933: 22 I. Kolędy w wykonaniu chóru męskiego kościoła oo. Jezuitów w Poznaniu pod dyrekcją Stanisława Siedleńskiego.

6 IV. Koncert chóru męskiego kościoła oo. Jezuitów w Poznaniu pod dyrekcją Stanisława Siedleńskiego. W programie jedna z Mszy Bartłomieja Pękiela.

10 IV (Wielki Poniedziałek). Koncert religijny. Wykonawcy: poznański chór „Arion” pod dyrekcją Aleksandra Klichowskiego, Włodzimiera Jarochowska – mezzosopran, kwartet smyczkowy w składzie: Stanisław Pawlak – skrzypce, K. Nowicki – skrzypce, Józef Sobierajski – altówka, Julian Sprzyszewski – wiolonczela.

12 IV (Wielka Środa). Koncert religijny. Wykonawcy: Orkiestra Symfoniczna m. Poznania i chór Poznańskiego Towarzystwa Oratoryjnego pod dyrekcją Stanisława Wiechowicza oraz soliści: Maria Janowska-Kopczyńska – mezzosopran, Jadwiga Musielewska – sopran, Witold Łuczyński – tenor i Roman Heising. W programie: Witold Maliszewski: Requiem; Ryszard Wagner: uwertura i aria „Cud wielkopiątkowy” z opery „Parsifal”; (transmisja z Auli UP).

14 IV (Wielki Piątek). Koncert religijny. Wykonawcy: chór mieszany „Harmonia” pod dyrekcją Mariana Weigta, Feliks Nowowiejski – organy, Zygmunt Butkiewicz – wiolonczela, Karol Urbanowicz – bas, Franciszek Łukasiewicz – akompaniament.

2 XI. Pieśni religijne w wykonaniu Włodzimierzy Jarochowskiej – mezzosopran, przy akompaniamencie Franciszka Łukasiewicza. W programie: ks. Henryk Nowacki: Tęsknię za Tobą, Panie, Jam Twój jest Panie; Alessandro Stradella: Pieta Signore; Ludwig van Beethoven: Pieśń pokutna; Lucci: Ave Maria.

26 XI. Koncert chóru katedralnego pod dyrekcją ks. Wacława Gieburowskiego. W programie: Antoine de Fevin: Descende in hortum meum; Gregor Aichinger: Adoramus Te, Christe; Giovanni da Palestrina: O quantus luctus, „Benedictus” z mszy „Ave Regina coelorum”; Mikołaj Gomółka: Psalm 27, Mikołaj Zieleński: Viderunt omnes fines; Grzegorz Gerwazy Gorczycki: Sepulto Domino; Antonio Lotti: Miserere mei; Alessandro Scarlatti: Exultate Deo.

25 XII. Kolędy i pieśni świąteczne. Wykonawcy: Jadwiga Musielewska – sopran, Janusz Nowak – bas, Franciszek Łukasiewicz: akompaniament. W programie: Feliks Nowowiejski: Kolędy; Peter Cornelius: Pasterze, Chrystus, Przyjaciel dzieci, Dzieciątko Jezus; Wolff: Psalmi Betlejemskie; Stanisław Niewiadomski: Gdy się Chrystus rodzi, Zagrzmiała, runęła, Nuż my bracia.

1934: 25 I. Witold Maliszewski: Missa Pontificalis – poświęcona papieżowi Piusowi XI. Wykonawcy: orkiestra symfoniczna, chóry kościoła oo. Zmartwychwstańców oraz Konserwatorium Muzycznego w Poznaniu, Olga Olgina – sopran, Maria Janowska – mezzosopran, Witold Łuczyński – tenor, Karol Urbanowicz – bas, Zygmunt Latoszewski – dyrygent; (transmisja z Auli UP).

30 III. Pieśni religijne w wykonaniu chóru męskiego „Arion” pod dyрекcją Aleksandra Klichowskiego.

14 XI. Koncert chóru katedralnego pod dyрекcją ks. Wacława Gieburowskiego. W programie: Mikołaj Gomółka: jeden z psalmów; Wacław z Szamotuł: Ego sum Pastor bonus; Orlando di Lasso: Miserere mei Domine; Giovanni Palestrina: Kyrie z „Missa Papae Marcelli”, Edgar Tinel: Sanctus Benedictus.

24 XII. Audycja kolędowa. Wykonawcy: chór żeński kościoła św. Józefa w Poznaniu, K. Lisonówna – sopran, E. Mańczakowa – alt, E. Piwkowski – tenor, A. Korczyński – skrzypce, Michał Świerzyński – fortepian i fisharmonia. W programie utwory w opracowaniu Michała Świerzyńskiego (Chrystus Pan się narodził, Hej królowie, Przy onej górze, W biednej stajence, dwa fragmenty z misterium „Boże Narodzenie”).

25 XII. Kolędy w wykonaniu chóru męskiego „Echo” pod dyрекcją Władysława Raczkowskiego. W programie utwory w opracowaniu Bolesława Wallek-Walewskiego (Narodził się nam Zbawiciel, Gdy śliczna Panna, Apokaliptyczny Baranku), Jana Galla (Anioł pasterzom mówił, Lulajże Jezuniu), Stanisława Wiechowicza (Bóg się rodzi).

1935: 1 I. Kolędy polskie w wykonaniu chóru mieszanego kościoła św. Marcina pod dyрекcją Wincentego Kulczyńskiego. W programie utwory w opracowaniu Stanisława Niewiadomskiego (Jakaż to gwiazda, A wczora z wieczora), Michała Krawczyka (Bracia, patrzcie jeno, Lulajże Jezuniu, Ach, ubogi żłobie), Stanisława Wiechowicza (Północ już była), Feliksa Nowowiejskiego (Do Betlejem).

20 I. Kolędy i pastorałki w wykonaniu chóru męskiego kościoła oo. Franciszkanów pod dyрекcją Jana Chmielewskiego.

16 IV (Wielki Wtorek). Koncert chóru katedralnego pod dyрекcją ks. Wacława Gieburowskiego. W programie: Joseph Haydn: Tenebrae factae sunt; Tomaso Vittoria: Caligaverunt oculi mei; Grzegorz Gerwazy Gorczycki: Sepulto Domino; Giovanni Palestrina: Lamentatio; Matteo Asola: Christus factus est.

19 IV (Wielki Piątek). Joseph Haydn: Siedem ostatnich słów Chrystusa na Krzyżu – wersja na kwartet skrzypcowy. Wykonawcy: kwartet smyczkowy Poznańskiego Towarzystwa Muzycznego w składzie: Tadeusz Szulc – skrzypce, Władysław Witkowski – skrzypce, Jan Rakowski – altówka, Mieczysław Rozmarynowicz – wiolonczela.

15 VI. Koncert chóru katedralnego pod dyрекcją ks. Wacława Gieburowskiego. W programie: Antonio Lotti: Miserere mei; ks. Wacław Gieburowski: Lux aeterna; Giovanni Palestrina: O quantus luctus, Recordare Domine; Ignaz Martin Mitterer: Plange quasi virgo.

14 X. Utwory religijne kompozytorów poznańskich. Wykonawcy: chór kościoła Matki Boskiej Bolesnej w Poznaniu pod dyрекcją Witalisa Dorożały. W programie: Stanisław Wiechowicz: Nie nam, nasz Panie; ks. Wacław Gieburowski: Ego sum panis vivus; Stefan Poradowski: Hymn do Matki Boskiej Ostrobramskiej; Feliks Nowowiejski: Znam serce to.

2 XI. Audycja religijna w wykonaniu chóru kościelnego pod dyrekcją Witalisa Dorocha; przy organach – Feliks Nowowiejski. W programie: Franz Xaver Witt: Stabat Mater; Stanisław Moniuszko: Chór sprawiedliwych.

24 XII. Pastorałki na organy solo. Wykonawca: Feliks Nowowiejski. W programie: Jan Sebastian Bach: Pastorałki; Mieczysław Surzyński: Pastorałki; Feliks Nowowiejski: Pastorałki.

24 XII. Kolędy kompozytorów poznańskich. Wykonawcy: Maria Kisielewska – sopran z towarzyszeniem fortepianu, skrzypiec, harfy i oboju. W programie: Feliks Nowowiejski: Pierwsza kołysanka, Jezus malusieńki, Sen pasterza, Kolęda warmińska; Tadeusz Zygfryd Kassern: Kolęda pieśniarzy, W noc wigilijną.

1936: 7 IV (Wielki Wtorek). Muzyka religijna. Wykonawcy: chór katedralny pod dyrekcją ks. Wacława Gieburowskiego. W programie: Wacław z Szamotuł: Już się zmierzcha; Giovanni Croce: O vos omnes; Josquin des Pres: Qui velatus faciae fuisti; Antoine de Fevin: Veni coronaberis; Orlando di Lasso: Ave verum corpus; Mikołaj Zieleński: Il Monte Olivetti.

10 IV (Wielki Piątek). Recital organowy Feliksa Nowowiejskiego. W programie: Jan Sebastian Bach: Miałem wiele smutków; Marcel Dupre: Droga Krzyżowa (dwa fragmenty); Feliks Nowowiejski: Siedem słów Chrystusa (fragment: Boże, czemuś mnie opuścił).

10 IV (Wielki Piątek). Emanuel Moor: Stabat Mater. Wykonawcy: orkiestra Wincenego Kulczyńskiego.

12 V. Koncert pieśni żałobnych w 1. rocznicę śmierci Józefa Piłsudskiego. Wykonawcy: chór katedralny pod dyrekcją ks. Wacława Gieburowskiego. W programie: ks. Wacław Gieburowski: Requiem aeternam; Giovanni Palestrina: Recordare Domine; Antonio Lotti: Vere languores nostros; Ignaz Martin Mittere: Plange; Tomaso Vittoria: O vos omnes; Mikołaj Zieleński: Adoramus Te, Christe; Matteo Asola: Christus factus est.

24 IX. Feliks Nowowiejski: Missa pro pace. Wykonawcy: połączone chóry kościołów poznańskich pod dyrekcją kompozytora, Józef Pawlak – organy; (transmisja z Auli UP).

1 X. Koncert chóru katedralnego pod dyrekcją ks. Wacława Gieburowskiego. W programie: Wacław z Szamotuł: Modlitwa wieczorna; Mikołaj Zieleński: Adoramus Te, Christe; Orlando di Lasso: Ave verum corpus; Barłomiej Pękiel: Qui tollis z „Missa pulcherrima”; Tadeusz Szeligowski: Pieśń o Wniebowzięciu; ks. Wacław Gieburowski: Bądź pozdrowiona; Anton Bruckner: Ave Maria.

1 XI. Koncert ku czci Wszystkich Świętych. Wykonawcy: Maria Rogalińska-Daum – sopran, Tadeusz Tułasiewicz – wiolonczela, Władysław Raczkowski – akompaniament.

W programie: Arcangelo Corelli: Sonata d-moll; Franz Schubert: Śmierć i dziewczyna; Johannes Brahms: Na cmentarzu; Richard Strauss: Dzień zaduszny; Georg Friedrich Haendel: Largo.

2 XI. „Rozmowa ze śmiercią” – oratorium na Dzień Zaduszny w opracowaniu Tadeusza Markowskiego. Wykonawcy: chór katedralny pod dyrekcją ks. Wacława Gieburowskiego, Feliks Nowowiejski – organy i inni.

2 XI. „W dzień święta umarłych” – koncert pieśni w wykonaniu Marii Trąmpczyńskiej – alt, Władysław Raczkowski – fortepian. W programie: Georg Friedrich Haendel: Dignare, o Domine; Ludwig van Beethoven: Wszelkie stworzenie chwali Pana, W mogi-

le ciemnej; Franz Schubert: Litania; Feliks Nowowiejski: Dzień Zaduszny; Stanisław Moniuszko: Na skrzydłach pieśni.

26 XII. Tematy kołędowe – audycja muzyczna. Wykonawcy: Maria Szrajberówna – skrzypce, Józef Woliński – tenor, Władysław Raczkowski – akompaniament, Mały Zespół Instrumentalny.

1937: 2 I. Kolędy w wykonaniu poznańskiego chóru „Arion” pod dyрекcją Aleksandra Klichowskiego.

6 I. Kolędy w wykonaniu chóru katedralnego pod dyрекcją ks. Wacława Gieburowskiego.

12 I. Kolędy i pastorałki w wykonaniu chóru serafickiego kościoła oo. Franciszkanów w Poznaniu pod dyрекcją Jana Chmielewskiego.

22 I. Kolędy w wykonaniu Bogny Miłskiej-Schechtlowej – sopran, Władysława Raczkowskiego – fortepian.

24 I. Kolędy w wykonaniu chóru męskiego p.w. św. Kazimierza parafii Najświętszego Serca Jezusa w Poznaniu pod dyрекcją F. Olszewskiego.

27 I. Kolędy regionalne w wykonaniu chóru szkolnego pod kierunkiem Tomasza Droszcza.

22 III (Wielki Poniedziałek). Pieśni wielkopostne. Wykonawca: chór katedralny pod dyрекcją ks. Wacława Gieburowskiego. W programie: Mikołaj Zieleński: Il Monte Olivetti; Giovanni Palestrina: Benedictus z mszy „Ave Regina caelorum”; Tomaso Vittoria: O vos omnes, Popule meus; Gyorgy Deak-Bardos: Crucifigatur, Eli, Eli...

23 III (Wielki Wtorek). „Wielki Tydzień naszych praojców” – audycja muzyczna w opracowaniu Stanisława Roya. Wykonawcy: Stanisław Roy – tenor, J. Wasiński – bas, Mieczysław Paszkiet i Roessler – skrzypce, Tadeusz Tułasiewicz – wiolonczela, Marian Obst – fisharmonia, chór mieszany, Stanisław Sojecki – recytacje.

24 III (Wielka Środa). Koncert muzyki religijnej. Wykonawcy: Feliks Nowowiejski – organy, kwartet Janusza Nowaka. W programie: Jan Sebastian Bach: wstępy do dwóch chorałów, Otto Malling: Gethsemani; Giuseppe Verdi: Domine Jesu z „Requiem”; Marcel Dupre: Jezus złożony do grobu; Gioacchino Rossini: Sancta Mater z „Stabat Mater”; Feliks Nowowiejski: dwa fragmenty z oratorium „Siedem słów Chrystusa”; (transmisja z Auli UP).

25 III (Wielki Czwartek). „Średniowieczne pieśni postne” – audycja muzyczna w opracowaniu Kazimierza Plucińskiego i Stefana Poradowskiego. Wykonawcy: chór i soliści.

30 VIII. Koncert chóru katedralnego pod dyрекcją ks. Wacława Gieburowskiego. W programie: Antoine de Fevin: Veni in hortum meum; Felix Mendelssohn: Psalm 100, Giovanni Palestrina: Kyrie z mszy „Assumpta est Maria”; Antonio Lotti: Crucifixus; Mikołaj Zieleński: O Gloriosa Domina; Anton Bruckner: Ave Maria.

2 XI. Koncert muzyki religijnej. Wykonawcy: chór mieszany im. S. Moniuszki pod dyрекcją Władysława Raczkowskiego oraz soliści. W programie: dwie kantaty Jana Sebastiana Bacha: Trauerode, Pozostań z nami.

8 XII. Koncert muzyki religijnej. Wykonawca: chór katedralny pod dyрекcją ks. Wacława Gieburowskiego. W programie utwory kompozytorów włoskich: Giovanniego Palestriny, Alessandro Scarlattiego, Antonio Lottiego, Claudio Monteverdiego.

25 XII. Pastoralki, kolędy i pieśni ludowe. Wykonawcy: zespół wokalny „Poznańska Piątka” pod kierunkiem Mariana Obsta, Halina Jasnochowa – sopran, Władysław Raczkowski – akompaniament.

26 XII. Siedm gwiazd. Poemat Mikołaja Kopernika o Chrystusie Jezusem zwanym w przekładzie Jana Kasprowicza. Muzyka: Tadeusz Zygfryd Kassern. Wykonawcy: chór katedralny pod dyrekcją ks. Wacława Gieburowskiego, Emma Szabrańska – mezzosopran, Józef Pawlak – organy, Tadeusz Tułasiewicz – wiolonczela, zespół dziecięcy pod kierunkiem Janiny Weigeltówny.

29 XII. Radujcie się narody. Kolędy egzotyczne – audycja w opracowaniu Stanisława Roya. Wykonawcy: zespół muzyczny, chór chłopięcy i męski oraz soliści. W programie kolędy starofrancuskie, austriackie, skandynawskie i murzyńskie północnoamerykańskie.

1938: 1 I. Boże Narodzenie w twórczości rozmaitych kompozytorów. Wykonawcy: chór kościoła oo. Franciszkanów pod dyrekcją Jana Chmielewskiego, Feliks Nowowiejski – organy, Wanda Roessler-Stokowska – mezzosopran, zespół instrumentalny. W programie utwory Jana Sebastiana Bacha, Feliksa Nowowiejskiego i Jana Chmielewskiego.

6 I. Kolędy w wykonaniu chóru św. Franciszka kościoła w Wirach pod kierunkiem Bernarda Krajewskiego. W programie kolędy w opracowaniu Feliksa Nowowiejskiego, Stanisława Niewiadomskiego i Stanisława Wiechowicza.

19 I. Pieśni polskie i kolędy. Wykonawcy: chór „Arion” pod kierunkiem Aleksandra Klichowskiego oraz Klemens Jankiewicz – tenor, Władysław Raczkowski – akompaniament. W programie kolędy w opracowaniu Feliksa Nowowiejskiego, Stanisława Niewiadomskiego, Wacława Lachmana, Stanisława Kwaśnika.

25 III. Koncert muzyki religijnej w wykonaniu chóru katedralnego pod dyrekcją ks. Wacława Gieburowskiego. W programie: Antoine de Fevin: Veni coronaberis; Orlando di Lasso: Miserere mei Domine, Sanctus Benedictus z mszy „Puisque j’ai perdu”, Jubilate Deo; Carpentras: Lamentacja; Edgar Tinel: Benedictus.

13 IV (Wielka Środa). Muzyka religijna. Wykonawcy: Wanda Roessler-Stokowska – mezzosopran, Wiktor Chruszczyński – baryton, Feliks Nowowiejski – organy, chór kościelny parafii św. Łazarza pod dyrekcją Witalisa Dorożały. W programie: Jan Sebastian Bach: wstęp do chorału „O głowo krwią brocząca”, trzy pieśni z cyklu „Pieśni duchowe”; Georg Friedrich Haendel: Fanfary już brzmią; Felix Mendelssohn: aria z oratorium „Eliasz”; Franz Xaver Witt: Stabat Mater; Feliks Nowowiejski: Vexilla regis, Me serce drży, fragment z oratorium „Misterium crucis”; Stanisław Moniuszko: Chór sprawiedliwych.

15 IV (Wielki Piątek). Polska muzyka religijna. Wykonawcy: oktet Rozgłośni Poznańskiej, Tadeusz Frąckowiak – organy, zespół solistów. W programie utwory Bartłomieja Pękiela, Grzegorza Gerwazego Gorczyckiego, Marcina Mielczewskiego.

8 XII. Pieśni o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Marii Panny. Wykonawcy: chór Gimnazjum św. Marii Magdaleny w Poznaniu pod kierunkiem Tadeusza Kulczyńskiego, Ferdynand Kowalik – harmonium. W programie: Ciebie na wieki wychwalać będziemy; Honor Maryja, Sława Maryja; Już teraz wszyscy wraz; W pierwszym momencie; Wzmocnij usta twoje; Zawitaj, Cóрко Ojca Przedwiecznego; Zdrowaś Maryja, Boga Rodzico; Ziemia ożyła, Niebo tryumf grało.

24 XII. Kolędy w wykonaniu chóru katedralnego pod dyrekcją ks. Wacława Gieburowskiego. W programie utwory w opracowaniu Stanisława Niewiadomskiego (Wśród nocnej ciszy, Przylecieli do Betlejem, O gwiazdo betlejemską), Jana Maklakiewicza (W żłobie leży), Feliksa Nowowiejskiego (Resonet in laudibus, Gdy śliczna Panna).

1939: 6 I. Kolędy w wykonaniu poznańskiego chóru męskiego „Arion” pod dyrekcją Aleksandra Klichowskiego. W programie utwory w opracowaniu Wacława Lachmana (Mówią aniołowie), Mieczysława Sołtysa (Przybieżeli do Betlejem), Jana Galla (Mizerna cicha), Bolesława Wallek-Walewskiego (Słyszę z nieba muzykę, Gdy śliczna Panna), Tomasza Flasza (Do szopki).

10 I. Witaj Jezu nasz kochany. Kolędy i pastorałki w opracowaniu Mariana Obsta.

12 I. Kolędy w wykonaniu chóru kościoła św. Wojciecha w Poznaniu pod dyrekcją Jana Rynka. W programie utwory w opracowaniu Feliksa Nowowiejskiego (Jezusek czuwa, Gdy śliczna Panna, Bądź pochwalon, Hoła, hoła pasterze z pola) i Mieczysława Surzyńskiego (Wśród nocnej ciszy).

16 I. Kolędy i pastorałki w wykonaniu chóru serafickiego oo. Franciszkanów pod dyrekcją Jana Chmielewskiego. W programie utwory w opracowaniu Feliksa Nowowiejskiego (Kolęda koncertowa), Jana Chmielewskiego (Boże Narodzenie), Bolesława Wallek-Walewskiego (Kolęda solowa) i Stefana Poradowskiego (Narodzenie Pana).

25 I. Kolędy w wykonaniu chóru Gimnazjum św. Marii Magdaleny w Poznaniu pod dyrekcją Tadeusza Kulczyńskiego. W programie utwory w opracowaniu Piotra Maszyńskiego, Stanisława Niewiadomskiego, Stanisława Kazury i Zygmunta Noskowskiego.

1 II. Kolędy polskie w wykonaniu chóru kościoła oo. Jezuitów w Poznaniu pod dyrekcją Mariana Szczęsnowskiego. W programie utwory w opracowaniu Jana Kaszyckiego (W żłobku na sianie, Zjawiło się nam), Stanisława Kwaśnika (Pasterze drzemali, Pospieszcie pastuszki, Z narodzenia Pana), Tomasza Flasza (Na ostrym sianku).

23 II. Koncert chóru katedralnego pod dyrekcją ks. Wacława Gieburowskiego. W programie: Mikołaj Gomółka: Psalm 28 (Królu Niebieski), Dokąd mię chcesz zapomnieć; Tomasz Szadek: Benedictus; Mikołaj Zieleński: Viderunt omnes fines terrae, In Monte Olivetti; Bartłomiej Pękiel: Et incarnatus est; Grzegorz Gerwazy Gorczycki: Tota pulchra es Maria.

3 III. Pieśni wielkopostne ze zbioru Teofila Klonowskiego pt. „Szczeble do Nieba” w opracowaniu Ferdynanda Kowalika. Wykonawcy: chór Gimnazjum św. Marii Magdaleny pod dyrekcją Tadeusza Kulczyńskiego, Ferdynand Kowalik – fisharmonia, ks. Władysław Śpikowski – wstęp. Program: Będąc przestraszonym tak dziwnym widokiem; Dobranoc, Głowo Święta; A któż to Cię, mój Jezus; Zbliżam się k’Tobie, Jezus mój kochany; Usłysz, Twórco dobrotliwy; Umarł, ach umarł Jezus kochany; Ojciec nasz oto, Ojciec nasz kochany.

20 III. Koncert jubileuszowy z okazji 25-lecia kierowania chórem katedry gnieźnieńskiej przez ks. Stanisława Tłoczyńskiego. Występują: chór katedry gnieźnieńskiej pod dyrekcją ks. Stanisława Tłoczyńskiego oraz Teofil Barczyński – organy. W programie: Giovanni Palestrina: Kyrie z mszy „Aeterna Christi munera”; Tomaso Vittoria: Kyrie z „Missa quarti toni”; Joseph Haydn: Kyrie z „Mszy św. Teresy”, Benedictus z „Mszy św. Mikołaja”; Wolfgang Amadeus Mozart: Kyrie z „Mszy c-dur”; Ludwig van Beethoven: Kyrie z „Mszy c-dur”; Franz Schubert: Kyrie z „Mszy g-dur”, Tantum ergo; Fanchey: Panis angelicus.

23 III. Koncert chóru katedralnego pod dyрекcją ks. Waclawa Gieburowskiego.

W programie: Hans Leo Hassler: Verbum caro factum est; Orlando di Lasso: Jubilate Deo; Edgar Tinel: Pan mój i Bóg mój; Giovanni Palestrina: O słodka śmierci; Felix Mendelssohn: Psalm 100; Claudio Monteverdi: Prima vera.

3 IV (Wielki Poniedziałek). Muzyka religijna. Wykonawcy: chór kościoła św. Krzyża w Poznaniu pod dyрекcją Mariana Obsta, Janusz Nowak – bas. W programie: Bronisław Dembiński: Módlmy się; Bernhard Kothe: Jesu dulcis memoria; Jan Sebastian Bach: aria z „Pasji według św. Mateusza”; Felix Mendelssohn: Boże łaskawy z oratorium „Paulus”; Franz Xaver Witt: Benedicus z „Mszy” op. 11; Georg Friedrich Haendel: Panie miłosierny.

10 IV. Koncert wielkanocny. Wykonawcy: chór i orkiestra Poznańskiego Towarzystwa Muzycznego pod dyрекcją Karola Broniewskiego, August Boczek – flet oraz soliści. W programie m.in.: Jan Sebastian Bach: Kantata wielkanocna.

3 V. Polskie pieśni religijne w wykonaniu chóru katedralnego pod dyрекcją ks. Waclawa Gieburowskiego. W programie: Mikołaj Gomółka: Psalm 77; Waclaw z Szamotuł: Ego sum Pastor bonus; Mikołaj Zieleński: Viderunt omnes fines terrae; Grzegorz Gerwazy Gorczycki: Sepulto Domino oraz w opracowaniu ks. Waclawa Gieburowskiego: Już od rana rozśpiewana, Serdeczna Matko.

23 VI. Fragmenty twórczości mszalnej XVI wieku w wykonaniu chóru katedralnego pod dyрекcją ks. Waclawa Gieburowskiego. W programie: Giovanni Palestrina: Kyrie z mszy „Assumpta est Maria”, Benedictus z „Missa brevis”, Credo z „Missa Papae Marcelli”; Orlando di Lasso: Sanctus z mszy „Puisque j'ai perdu”, Et incarnatus est.

VII. AUDYCJE OKOLICZNOŚCIOWE, SŁUCHOWISKA O TEMATYCE RELIGIJNEJ

1928: 26 XII. Emil Zegadłowicz: Jasełka. Reż. Zenon Kosidowski, Kazimierz Brodzikowski.

1929: 31 III (Niedziela Zmartwychwstania Pańskiego). Artur Maria Swinarski: Dzień Zmartwychwstania. Reż. Stanisława Wysocka.

1930: 25 XII. Emil Zegadłowicz: Gdy się Chrystus rodzi. Słuchowisko jasełkowe.
26 XII. Kazimierz Piekarczyk: Harcerze w Betlejem. Reż. Wanda Trojanowska.

1931: 11 XII. Janina Porazińska: Do Betlejem. Słuchowisko dla dzieci i młodzieży. Układ i reż. Wanda Trojanowska.

25 XII. Emil Zegadłowicz: Gdy się Chrystus rodzi. Słuchowisko jasełkowe.

1934: 29 XII. Janina Porazińska: Generalna próba szopki. Słuchowisko dla dzieci. Opracowała Wanda Trojanowska.

1935: 26 XII. Stanisław Roy: Drewniaczki-Chodaczki w betlejemskiej stajence. Słuchowisko dla dzieci.

1936: 24 X. Audycja ku uczczeniu 10-lecia prymasostwa kard. Augusta Hlonda. Program: prezes Instytutu Akcji Katolickiej Jan Paruszewski: Akcja Katolicka w hołdzie swemu wodzowi; chór parafii św. Wojciecha wykonał dwa utwory – ks. Antoniego Chlondowskiego: Ecce sacerdos magnus, Feliksa Nowowiejskiego motet „Ave Maria”.

13 XI. Ostro iść, druhowie. Audycja okolicznościowa Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży Męskiej.

1937: 24 III (Wielka Środa). Tadeusz Markowski: Wielki Czwartek. Słuchowisko literackie.

27 III (Wielka Sobota). Misterium o Zmartwychwstaniu Pańskim. Według tekstów Wacława Potockiego. Opracowali Maria Krzymuska i Kazimierz Pluciński. Muzyka: Stefan Poradowski.

18 XII. Janina Porazińska: Generalna próba szopki. Słuchowisko dla dzieci. Opracowała Wanda Trojanowska.

25 XII. Stała się rzecz wielce dziwna. Szopka staropolska. Opracował Stanisław Wasylewski.

1938: 6 I. Maria Konopnicka: Jasełka. Audycja dla dzieci. Muzyka: Piotr Maszyński.

23 III. Misterium wielkopostne. Opracował Stanisław Kubicki.

22 XII. Idźmy do Betlejem. Jasełka dla dzieci. Według starych tekstów opracowali Marian Obst i Kazimierz Piekarczyk.

26 XII. O narodzeniu Chrystusa Króla. Misterium. Opracowali Roman Pollak i Kazimierz Pluciński. Muzyka: Marian Obst.

30 XII. Kolebie kolebeczka, Jezusowa kołyseczka. Legenda. Opracował Stanisław Roy.

1939: 11 I. Maria Konopnicka: Jasełka. Audycja dla dzieci. Muzyka: Piotr Maszyński.

9 IV (Niedziela Zmartwychwstania Pańskiego). Mikołaj z Wilkowiecka: Historia o chwalebnym Zmartwychwstaniu Pańskim. Misterium. Opracował Stanisław Kubicki.

VIII. POGADANKI RADIOWE

1927: 8 IX. Witold Klinger: Obrzędy ludowe związane ze świętami Matki Boskiej.

10 X. Ks. Bronisław Gładysz: Zwycięstwo chocimskie w r. 1621 w świetle współczesnych dokumentów papieskich.

18 X. Jan Kilariski: Zabytki sztuki starochrześcijańskiej w Ravennie.

29 X. Andrzej Wojtkowski: Współudział duchowieństwa wielkopolskiego w powstaniu listopadowym.

7 XI. Jan Kilariski: Opactwo cysterskie w Łądzie (Zapomniany zabytek Wielkopolski).

10 XI. Ks. Leopold Biłko: Święto młodzieży.

12 XI. Ks. Józef Prądzyński: Ideały młodzieży polskiej.

5 XII. Ks. Antoni Ludwiczak: Uniwersytet Ludowy w Dalkach.

29 XII. Ks. Bronisław Gładysz: Jasełka dawniej i dziś.

- 1928:** 9 II. Ks. Tadeusz Gałdyński: Obecny stan walki z alkoholizmem.
6 II. Ks. Antoni Ludwiczak: Wycieczka w Tatrach.
13 II. Ks. Antoni Ludwiczak: Nad morzem polskim.
20 II. Ks. Antoni Ludwiczak: O zwyczajach i obyczajach polskich.
24 II. Ks. Leon Bernacki: Z symboliki wczesnochrześcijańskiej.
13 III. Ks. Jan Kiciński: O jedności Kościoła.
5 IV (Wielki Czwartek). Ks. Aleksander Kubik: Jerozolima.
6 IV (Wielki Piątek). Ks. Karol Mazurkiewicz: Droga Krzyżowa w Jerozolimie.
16 IV. Ks. Karol Mazurkiewicz: Rola pedagogiki dawniej i dziś (cz. 1).
22 IV. Ks. Karol Mazurkiewicz: Rola pedagogiki dawniej i dziś (cz. 2).
18 VI. Ks. Antoni Ludwiczak: O klasycyzmie i romantyzmie w literaturze polskiej.
25 X. Ks. Józef Prądzyński: Siła twórcza w życiu społecznym.
26 XI. Ks. Antoni Ludwiczak: O bibliotekarstwie w Polsce.
- 1929:** 28 I. Ks. Antoni Ludwiczak: O Serbołużyczanach.
3 II. Ks. Nikodem Cieszyński: Kościół a ruch przeciwalkoholowy.
8 II. Ks. Tadeusz Gałdyński: Metody walki z alkoholizmem.
28 III (Wielki Czwartek). Ks. Ignacy Posadzy: Jerozolima – miasto męki Pańskiej.
29 III (Wielki Piątek). Ks. Nikodem Cieszyński: W cieniu obrządku wschodniosłowiańskiego.
29 III (Wielki Piątek). Ks. Ignacy Posadzy: Droga Krzyżowa w Jerozolimie.
5 IV. Ks. Stefan Abt: Papieski dzieło św. Piotra Apostoła.
8 IV. Ks. Ignacy Posadzy: Miasto święte Jeruzalem.
18 IV. Ks. Ignacy Posadzy: U grobu Chrystusa i w wieczniku.
27 IV. Ks. Ignacy Posadzy: Na Górze Oliwnej.
29 IV. Ks. Ignacy Posadzy: W ojczyźnie św. Jana.
3 V. Ks. Nikodem Cieszyński: Czym była Konstytucja dla Polski, a czym są misje dla pogan.
7 V. Ks. Ignacy Posadzy: Nad Jordanem i Morzem Martwym.
23 V. Ks. Ignacy Posadzy: Nazaret i Góra Tabor.
24 V. Ks. Ignacy Posadzy: Kana Galilejska i Genezaret.
30 V. Ks. Ignacy Posadzy: Z góry Karmel do Egiptu.
4 IX. Ks. Józef Prądzyński: 10-lecie Zjazdów Katolickich w Wielkopolsce.
28 IX. Ks. Józef Prądzyński: Wychowanie religijne fundamentem prawego charakteru dziecka i młodzieży.
4 X. Ks. Stefan Abt: Na marginesie Międzynarodowego Akademickiego Kongresu Misyjnego w Wiedniu.
2 XI. Ks. Józef Prądzyński: Gawęda harcerska.
- 1930:** 3 II. Ks. Kazimierz Niesiołowski: Życie gospodarcze a trzeźwość społeczeństwa.
4 II. Ks. Tadeusz Gałdyński: Kościół a sprawa alkoholizmu w Polsce.
8 II. Ks. Tadeusz Gałdyński: Akcja Katolicka a zagadnienie alkoholizmu.
11 II. Ks. Wacław Kneblewski: Krajobraz hiszpański.
12 II. Ks. Wacław Kneblewski: Arabeski hiszpańskie.
27 II. Ks. Ignacy Posadzy: Wychodźstwo polskie w Brazylii.

- 28 II. Ks. Stanisław Bross: Wychodźstwo polskie we Francji.
 28 V. Ks. Józef Prądyński: Pierwszy Krajowy Kongres Eucharystyczny.
 19 VI. Ks. Ignacy Posadzy: Wrażenia brazylijskie.
 23 VI. Ks. Franciszek Mirecki: Z socjologii tłumu.

AUDYCJE CYKLICZNE

[Jerzy (Jur) Leżeński] Brat Cezary: Obrazki miłosierdzia. 14 IV, 28 IV, 5 V, 12 V, 19 V, 26 V, 2 VI, 9 VI, 16 VI, 23 VI, 30 VI, 7 VII, 14 VII.

[Jerzy (Jur) Leżeński] Brat Cezary: Znad krawędzi. 20 X, 27 X, 3 XI, 10 XI, 17 XI, 24 XI, 1 XII, 8 XII, 15 XII, 22 XII, 29 XII.

1931: 3 III. Bartkowiak: W 40-tą rocznicę encykliki papieża Leona XIII „Rerum novarum”.

AUDYCJA CYKLICZNA. [Jerzy (Jur) Leżeński] Brat Cezary: Znad krawędzi. 5 I, 12 I, 19 I, 26 I, 2 II, 9 II, 16 II, 23 II, 2 III, 9 III, 16 III, 23 III, 30 III, 6 IV, 13 IV, 20 IV, 27 IV, 4 V, 11 V, 18 V, 25 V, 1 VI, 8 VI, 15 VI, 22 VI, 29 VI, 20 VII, 27 VII, 3 VIII, 10 VIII, 17 VIII, 24 VIII, 31 VIII, 7 IX, 14 IX, 21 IX, 28 IX, 5 X, 14 X, 21 X, 28 X, 4 XI, 11 XI, 18 XI, 25 XI, 2 XII, 9 XII, 16 XII, 23 XII.

1932: 12 VI. Ks. Stanisław Janicki: Polska a Międzynarodowy XXXI Kongres Eucharystyczny w Dublinie.

12 VI. O. Dominik OFM: Święty Antoni Padewski (Z okazji 701 rocznicy śmierci i 700. rocznicy kanonizacji).

13 VI. O. Aureliusz Borkowski OFM: Kaplica polska w Nazarecie.

19 XII. Kazimierz Chodynicki: Dzieje Unii Kościelnej na ziemiach polskich.

AUDYCJA CYKLICZNA. [Jerzy (Jur) Leżeński] Brat Cezary: Znad krawędzi. 8 I, 15 I, 22 I, 29 I, 5 II, 12 II, 19 II, 26 II, 4 III, 11 III, 18 III, 25 III, 1 IV, 8 IV, 15 IV, 22 IV, 29 IV, 6 V, 13 V, 20 V, 27 V, 3 VI, 10 VI, 17 VI, 24 VI, 1 VII, 8 VII, 15 VII, 22 VII, 29 VII, 5 VIII, 19 VIII, 26 VIII, 2 IX, 9 IX, 15 IX, 22 IX, 29 IX, 6 X, 13 X, 20 X, 27 X, 3 XI, 10 XI, 17 XI, 24 XI, 1 XII, 8 XII, 15 XII, 22 XII, 29 XII.

1933: 6 IV. M. Bednarkiewicz: Renesans współczesnej myśli katolickiej.

AUDYCJA CYKLICZNA. [Jerzy (Jur) Leżeński] Brat Cezary: Znad krawędzi. 5 I, 12 I, 19 I, 26 I, 2 II, 9 II, 16 II, 2 III, 9 III, 16 III, 23 III, 30 III, 6 IV, 13 IV, 20 IV, 27 IV, 4 V, 11 V, 25 V, 1 VI, 8 VI, 15 VI, 22 VI, 6 VII, 13 VII, 27 VII, 3 VIII, 17 VIII, 24 VIII, 31 VIII, 7 IX, 14 IX, 21 IX, 28 IX, 5 X, 13 X, 20 X, 27 X, 3 XI, 10 XI, 17 XI, 24 XI, 30 XI, 7 XII, 14 XII, 21 XII, 28 XII.

1934: 1 II. Ks. Tadeusz Gałdyński: Czego nas uczy prohibicja amerykańska.

8 II. Ks. Tadeusz Gałdyński: Stosunek władz i społeczeństwa do walki z alkoholizmem.

4 IV. Józef Kisielewski: „Niebieska Biblioteka”. O 16 tomach Ojców Kościoła w przekładzie polskim.

18 IV. Witold Dalbor: Wystawa sztuki religijnej w Poznaniu.

8 XII. S. Wojcieszak: Cudowne obrazy Matki Boskiej w Wielkopolsce

AUDYCJA CYKLICZNA. [Jerzy (Jur) Leżeński] Brat Cezary: Znad krawędzi. 4 I, 11 I, 18 I, 25 I, 1 II, 8 II, 15 II, 22 II, 1 III, 8 III, 15 III, 22 III, 29 III, 5 IV, 12 IV, 19 IV, 26 IV, 10 V, 17 V, 24 V, 31 V, 7 VI, 14 VI, 21 VI, 28 VI, 5 VII, 12 VII, 19 VII, 26 VII, 2 VIII, 9 VIII, 16 VIII, 23 VIII, 30 VIII, 6 IX, 13 IX, 20 IX, 27 IX, 4 X, 11 X, 18 X, 25 X, 1 XI, 8 XI, 15 XI, 22 XI, 29 XI, 6 XII, 13 XII, 20 XII.

1935: 10 II. Zdzisław Grot: Ks. Aleksy Prusinowski – wielkopolski Skarga.

AUDYCJA CYKLICZNA. [Jerzy (Jur) Leżeński] Brat Cezary: Znad krawędzi. 3 I, 10 I, 17 I, 24 I, 31 I, 7 II, 14 II, 21 II, 28 II, 18 VI, 2 VII, 16 VII, 6 VIII, 20 VIII, 12 IX, 26 IX, 10 X, 24 X, 28 XI, 12 XII.

1936: 2 II. Wanda Achremowiczowa: Matka Boska w legendzie ludowej.

28 II, 10 IV. Ks. Ludwik Hejnowicz: Z dziejów ormian poznańskich.

6 XI. Ks. Seweryn Kowalski: Co widziałem w północnej Islandii.

AUDYCJE CYKLICZNE. [Jerzy (Jur) Leżeński] Brat Cezary: Znad krawędzi. 9 I, 23 I, 13 II, 27 II, 12 III, 26 III, 9 IV, 30 IV, 14 V, 28 V.

1937: 29 I. Ks. Seweryn Kowalski: Co widziałem w północnej Islandii.

24 III (Wielka Środa). Ks. Władysław Śpikowski: Wielki Tydzień i Wielkanoc w liturgii kościelnej.

29 V. Ks. Maksymilian Rode: Polska katolicka literatura społeczna.

1 VIII. Ks. Seweryn Kowalski: Autem przez Pustynię Syryjską.

30 XII. Ks. Seweryn Kowalski: Boże Narodzenie w Betlejem. Wspomnienia z pobytu.

1938: 26 I. Ks. Kazimierz Kowalski: Początki neotomizmu w Polsce.

9 II. Ks. Kazimierz Kowalski: Rozwój neotomizmu w Polsce.

29 III. Ks. Seweryn Kowalski: Od Kairu do Luksoru.

14 IV (Wielki Czwartek). Ks. Władysław Śpikowski: Z obrzędów Wielkiego Tygodnia.

21 V. Jan Kilarowski: Zwiedzamy katedrę poznańską.

22 XII. Ks. Seweryn Kowalski: Betlejem w sztuce, w nauce i w oczach pątnika.

27 XII. Waclaw Tarkowski: Ks. Wawrzyniak i jego dzieło.

1939: 17 III. Jan Tokarski: Feminista z Wielkopolski rodem (Ksiądz Andrzej Glaber).

6 IV (Wielki Czwartek). Ks. Seweryn Kowalski: Od Betlejem do Golgoty. Wspomnienia pątnika.

20 VIII. Feliks Henner: Wielkie dzieło księdza [Mieczysława] Kuznowicza.

Liczba transmisji mszy św. emitowanych przez rozgłośnie poznańską
w latach 1927-1939

ROK	Z terenu archidiecezji gnieźnieńskiej i poznańskiej (w tym z katedry poznańskiej)	Z terenu innych diecezji	RAZEM
1927	28 (28)	1	29
1928	41 (40)	21	62
1929	39 (37)	26	65
1930	40 (38)	25	65
1931	44 (42)	21	65
1932	44 (42)	22	66
1933	32 (31)	31	63
1934	12 (11)	51	63
1935	11 (8)	41	52
1936	9 (4)	49	58
1937	11 (1)	49	60
1938	6 (0)	51	57
1939	6 (4)	30	36
RAZEM	323 (286)	418	741

Liczba transmisji mszy św. z wybranych miast leżących w ówczesnych granicach Polski
emitowanych przez rozgłośnie poznańską w latach 1927-1939 (bez Poznania)

ROK	Wilno	Warszawa	Kraków	Lwów	Łódź	Toruń	Katowice	Piekary	Częstoch.
1927							1		
1928	20								
1929	24						2		
1930	21		1				1		
1931	8		6	2			1	4	
1932	1		6	7				1	1
1933	3	1	11	11			1	1	1
1934		15	16	11	4				1
1935	2	18	6	2	5	4	1		
1936	2	16	2	3	5	7	2	1	2
1937	4	15	1	6	6	5	1		
1938	6	9	4	6	2	1		1	2
1939	1	7	2	2	2	1		1	1
RAZEM	92	81	55	50	24	18	10	9	8

SUMMARY

The opening of the Vatican radio station on 12 February 1931 by Pious XII marked the moment from which the Catholic Church, initially reluctant towards radio broadcasting, began to see it as a tool of evangelization.

In many countries, Poland included, ways of cooperation of the Church with the radio were subsequently developed along with guidelines for preparing Catholic radio programs.

The Poznań radio, which opened on 24 April 1927, already ten days later, by permission of Cardinal August Hlond, conducted the first broadcast of the Holy Mass in Poland. From then on, until the outbreak of the Second World War, the schedule of the Poznań radio station included broadcasts of the weekly Holy Mass, services, Church events as well as concerts of sacral music and programs on religious themes.

The article is appended with their complete list.

Key words

Radio broadcasting. Radio and the Catholic Church. Poznań radio in the years 1927-1939.
Catholic radio programs